

Curierul Misionar

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune“.

Anul VIII.

București, 1928.

No. 8.

Un cuvânt despre educație.

Pe românește, *educație* înseamnă *creștere*.

Există însă creștere și creștere. Chiar dela naștere și până la un anumit timp, orice vietate crește în mod natural, chiar fără să vrea și fără să știe cum. Dar creșterea aceasta rezultată chiar din firea fapturilor vii și la care ele nu contribuie cu voința și cu știința lor, aceasta nu este educație.

Tocmai de aceea cuvântul *educație* se întrebuințează numai când este vorba despre *creșterea oamenilor*. Despre animale nu se poate spune, că ar putea fi și ele educate.

Prin ce se deosebesc oamenii de animale? Se deosebesc prin însușirile sufletului și spiritului lor, pentru că oamenii au conștiință și își pot da seama de ei și de toate câte au loc cu ei, sau în jurul lor. Oamenii sunt conștienți de ei înșiși și de toate câte există și câte se fac. Ei sunt în stare să-și dea seama de toate, să cunoască valoarea tuturor, să-și însușească cele bune și să evite pe cele rele.

De aci reiese înțelesul educației și scopul ei pentru oameni.

Creșterea firii proprii.

Și omul poate să fie lăsat să crească potrivit firii sale proprii, așa cum cresc animalele. Dar atunci omul n'ar ajunge la rezultatele corespunzătoare menirii sale. Tocmai civilizația de azi, cu care unii vor să se laude, pentru că ea ar fi arătând la ce cunoștințe și la ce posibilități a ajuns omul după atâtea veacuri,— tocmai civilizația de azi ne servește ca dovadă lămurită, că omul lăsat să crească potrivit firii sale

proprii ajunge animal cu atât mai periculos, cu cât la săvârșirea rețelilor și stricăciunilor este capabil de mai multă istețime, de mai multă viclenie și de o mai mare perversitate.

De aci înțelegem deci, că omul nu trebuie lăsat să crească potrivit firii sale proprii, ci trebuie supus unor bune metode de educație.

Folosul cunoașterii Evangheliei.

Fără Evanghelie nu există adevărată educație. Educația fără Evanghelie ar fi tocmai creșterea omului potrivit firii sale proprii. Numai Evanghelia face omului cunoscut, că *noi suntem din neamul lui Dumnezeu*.

De aci înțelegem, că nu trebuie să cultivăm în noi cele ale firii noastre omenești proprii; ci — *prin educație*— să ajungem să schimbăm și să îndreptăm firea noastră, până ce ne vom face părtași de fire dumnezească.

Adevărata educație trebuie să arate omului *origina sau începutul său*, precum și *fința*, sau *idealul* către care să tindem.

Numai Evanghelia ne arată, că *noi suntem din Dumnezeu*, că neamul nostru a decăzut din ceace a fost, și a ajuns stricat de tot; dar că ne este dată puțința — și tocmai acesta este rostul existenței noastre, *să dobândim iarăși firea dumnezească*, pe care nu o avem din naștere.

Pentru aceasta, atât bătrân cât și tânăr, trebuie să știm și să fim convinși, că în noi nu este nimic bun și că *pe noi înșine cu firea și pornirile*, cu cugetele și voința noastră, trebuie

să ne reducem cu totul la tăcere și să ne tăgăduim atât de mult, încât rugăciunea noastră de toate zilele și de tot momentul către Dumnezeu să fie: „*Facă-se voia Ta!*” iar nu voia noastră“.

În acest scop, trebuie să lepădăm cu totul pe omul cel vechiu, care se pierde în poftele înșelătoare, și să îmbrăcăm pe omul cel nou, care este făcut după chipul lui Dumnezeu, în dreptate și în sfințenia adevărului. În direcția aceasta trebuie să înaintăm atât de departe, încât să ajungem *în rădăcinași și în temeiiași în iubire și să fim plini până în totul cu toate cele cu cari este plin Dumnezeu*.

Stăruind continuu într'o așa educare și formare de noi înșine, trebuie să știm apoi că *această însemnală lucrare de educație*, cărerea trebuie să fim supuși noi, *nu este lăsată la puterea noastră*.

Domnul Hristos marele nostru Educator.

Domnul este care ne-a zidit. Există în noi puteri, cari lucrează după legea firii noastre căzute. Acelea slujesc păcatului și nu se supun voiei lui Dumnezeu.

Dacă însă noi *predăm Domnului inima*, sufletul și spiritul nostru, atunci *Domnul pune în ele puterea Sa*, care lucrează acolo înnoirea noastră deplină, după voia Sa.

În acest scop este *nevoie de învătătură*. Toată lucrarea de educarea noastră o face Domnul Hristos. Noi numai trebuie să-L rugăm și să cerem. Noi numai să-L chemăm.

Cuîm o să-L chemăm însă, dacă nu-L

dorim? Și cum să-L dorim, dacă nu am ajuns să-L cunoaștem?

Toamăi de aceea trebuie să auzim mereu și să vestim și noi altora Evanghelia, ca din ea să facem cunoștință cu Domnul, să-L iubim, să-L dorim și să încredințăm Lui creșterea și educarea noastră.

Domnul cu Spiritul Său înnoiește mintea și inima noastră și ne face părtași de firea dumnezească; iar atunci cuvântul Evangheliei Sale lucrează în noi ca regulă și poruncă pusă de Domnul încă dela creațiune, în cei cari ascultă de Dânsul. Atunci toate poruncile Domnului îndeplinesc în noi toată voia Sa, după cum chiar la început niciuna din poruncile Domnului n'a rămas nelucrătoare, ci toate au lucrat imediat voia Sa, când „a zis, să fie lumină! Și se făcu lumină!” și când a făcut apoi totul în univers.

Lucrarea Domnului cu noi trebuie să o cunoaștem, să o dorim, să o cerem și să o credem. Aceasta este partea, pe care trebuie să o facem noi, întru educarea noastră. Aceasta este lucrarea, pe care trebuie să o facem noi cu noi înșine, cu copiii și cu tineretul din familiile noastre și din Comunitatea noastră. La aceasta trebuie să servească învățătura dela altarul familiei, învățătura din Școala de Sabat și din toate predicile, cât și învățătura specială pe care ar merge să o primească tineretul nostru în Școlile noastre misionare.

Sistemul nostru de educație în întregime jintește deci, aci: „Ca Hristos să locuească în inimile voastre” și El să facă și să termine în noi totul după voia și după iubirea Sa.

Dacă noi cei vârstnici vom înțelege aceasta bine, atunci vom ști să pre-

ținem după cuvîntă minunatele întocmiri, cu care Domnul a binecuvîntat Comunitatea Sa în scopul desăvârșirii educației copiilor Săi; și vom ști să și dăm într'adevăr acest caracter acestor întocmiri minunate, cari sunt Școala Sabatului, Cercul Tinerimii și Școala Misionară. Atunci vom susține aceste întocmiri din toată inima și vom face, ca ele să fie pline de cât mai mult tineret, care să găsească acolo ceea ce am găsit noi, adică pe Domnul și iubirea Lui, pe Hristos cu vieaja Sa sfântă, curată, iubitoare și dătătoare de adevărată bucurie și fericire.

Să ne ajute Dumnezeu, să alergăm cu toții către această înaltă jintă a educației noastre dela Domnul!

Ștefan Demetrescu.

Porunca iubirii și dragostea frățească.

„Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții; cum v'am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții”.
ISUS. (In Ev. Ioan 13, 34—35.)

Cea mai importantă și mai frumoasă poruncă din Evanghelie, este porunca Domnului Isus cu privire la dragostea frățească. Credincioșii cari împlinesc porunca aceasta aparțin Domnului cu adevărat. Iubirea este lucrul cel mai de căpetenie. Sf. Apostol Pavel vorbind despre însemnătatea iubirii și dragostea frățească cari trebuie să existe între credincioși conform poruncii Domnului, zice: „Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești, și n'aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimbăl zângănit. Și chiar dacă aș avea darul prorociei, și aș cunoaște toate tainele și toată știința; chiar dacă aș avea toată credința așa încât să mut și munții, și n'aș avea dragoste, nu sunt nimic. Și chiar dacă mi-aș împărți toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars, și n'aș avea dragoste, numi folosese la nimic”. (1 Cor. 13, 1—5). Când cetim aceste versete, exclamăm cu adevărat: O! ce mare și ce importantă este iubirea! Când lipsește ea, lipsește totul, dar când o avem pe ea, evem totul. Cunoștințele, de orice fel

ar fi ele, sunt bune. Credința este de asemenea necesară. Dar, oricât ar fi cunoștințele de multe și credința de mare, fără iubire, nu folosesc nimic. De aceea, cine o are s'o păstreze cu îngrijire, și cui îi lipsește să caute s'o aibă. Domnul zice: „Să vă iubiți unii pe alții”. Și dacă-L întrebăm: „In ce fel să ne iubim?” El ne răspunde: „Cum v'am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții”.

Acum să ne gândim: Când și cum ne-a iubit Domnul? Felul iubirii Domnului Hristos, este indescriptibil. Iubirea Lui față de noi a mers până la moarte. „Dumnezeu își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi”. (Rom. 5, 8.) Dumnezeu ne-a iubit, nu pentru că noi am meritat, ci pentru ca să ne dovedească bună-tatea Sa cea mare. Și acum ca unii cari am devenit fiii și fiicele Lui prin meritele Domnului Hristos, Fiul Său cel mult iubit, datori suntem să ne iubim și noi unii pe alții. „Noi am cunoscut dragostea Lui, prin aceea că El Și-a dat vieaja pentru noi; și noi deci

trebuie să ne dăm vieaja pentru frați”. (1 Ioan 3, 16.) „Prea iubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim și noi unii pe alții”. (1 Ioan 4, 11.) Iubirea cea adevărată aduce fericirea vieții-veșnice, însă,

Ura dintre frați

aduce răcirea iubirii și moarte. Spiritul cel Sfânt și bun dela Dumnezeu, îndeamnă încontinuu la iubire și aduce ca rezultat dragostea frățească. Spiritul cel rău dela Satan, îndeamnă la ură și are ca rezultat separațiune și desbinare. De aceea este bine ca să ne facem un serios control al conștiinței și inimii, căci: „Cine zice că este în lumină, și urăște pe fratele său, este încă în întunec până acum. Cine iubeste pe fratele său, rămâne în lumină, și în el nu este nici un prilej de poticnire. Dar cine urăște pe fratele său, este în întunec, umblă în întunec, și nu știe încotro merge, pentru că întunerecul i-a orbit ochii”. (1 Ioan 2, 9—11.) „Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului. Oricine nu trăește în neprihănire

nu este, dela Dumnezeu; nici cine nu iubește pe fratele său. Căci vestirea, pe care ați auzit-o dela început, este aceasta: să ne iubim unii pe alții; nu cum a fost Cain, care era dela cel rău, și a ucis pe fratele său. Și pentrue l-a ucis? Pentrucă faptele lui erau rele, iar ale fratelui său erau neprihănite. Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentrucă iubim pe frați. Cine nu iubește pe fratele său, rămâne în moarte. Oricine urăște pe fratele său, este un ucigaș; și știți că nici un ucigaș n'are viața veșnică rămânând în ei". (1 Ioan 3, 10—15.) Ar putea să spună cineva că este creștin credincios adevărat, că cunoaște și servește pe Dumnezeu de mulți ani, însă, dacă acela urăște pe fratele său, mărturisirea lui este o minciună. O așa persoană trăește în întunec și e vrednică de compătimii! Toți aceia aparțin în clasa ucigașilor. Singura speranță de salvare pentru ei nu poate fi alta decât, înlăturarea urii din inima lor și înlocuirea ei cu iubirea cea curată și sfântă și nefățărnă. Altfel, va avea urmări triste căci: după cum spiritul de iubire duce la sacrificii mari, tot așa și spiritul de ură duce la sacrificii mari — chiar până la moarte!! — Având în vedere deci, efectul cel bun al iubirii și efectul cel rău al urii, să ne

sărguim din toate puterile făcând orice sforțări

A trăi în iubire frățească

unii cu alții. Domnul Isus zice: „Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții". (Ioan 13, 35.) Iubirea și dragostea frățească dintre credincioși, este dovada cunoașterii de Dumnezeu și servirii Lui cu adevărat. Căci, dacă, zice cineva: „Eu iubesc pe Dumnezeu", și urăște pe fratele său, este un mincinos; căci cine nu iubește pe fratele său, pe care-l vede, cum poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-l vede? Și aceasta este porunca, pe care o avem dela El: cine iubește pe Dumnezeu, iubește și pe fratele său". (Ioan 4, 20—21.) Când credincioșii se iubesc între ei, atunci ei dovedesc în fața oamenilor necredincioși puterea lui Dumnezeu care a lucrat în ei, datorită puterii transformatoare a credinții în Hristos și a Cuvântului Său. Frații credincioși și sinceri nu se urăsc între ei chiar dacă s'ar întâmpla și ceva neplăceri sau dificultăți între ei, căci: „Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate: dragostea nu pizmuește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul

său, nu se mânia, nu se gândește la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, acopere totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul". (1 Cor. 13, 4—7.) Cuvântul sfătuitor îndeamnă: „Urmași dar pilda lui Dumnezeu ca niște copii prea iubiți. Trăiți în dragoste, după cum și Hristos ne-a iubit, și S'a dat pe Sine pentru noi, „ca un prinos și ca o jertfă de bun miros" lui Dumnezeu. Pavel, în Efes. 5. 2. Iar Petru zice: „Deci, ca unii cari, prin ascultarea de adevăr, v'ați curățit sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima". (1 Petru 1, 22.) Iubite frate și soră în Hristos, abundă inima noastră de iubirea Domnului Hristos? Ai tu pe cineva pe care-l urășți și nu-l poți iubi? Atunci ascultă porunca iubitului și scumpului nostru Domn și Mântuitor Isus: „Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v'am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții". Domnul să ne ajute tuturor a avea totdeauna în respect, supunere și ascultare porunca iubirii și dragostea frățească.

Ploesți.

I. Gheorghisor

Apă ca răspuns la rugăciune.

Acum câțiva ani, la Porto-Rico, în timpul unei mari secete care a finit mai multe luni, școala noastră a fost lipsită de apă. Situația deveni îngrijorătoare, fiindcă pe proprietatea școlii nu era nici un izvor de apă.

Elevii au fost adunați de profesorul B. A. Wolcott și informați că dacă nu pot găsi apă, vor fi obligați să închidă școala. Rugăciuni fierbinți s'au ridicat către Dumnezeu. Profesorii și elevii s'au unit spre a implora pe Acela care, în secolele trecute dăduse apă popoului Său. Lucrul acesta făcut, s'au împrăștiat în grupe cu scopul de a căuta un loc potrivit unde să sape un puț pe proprietatea școlii. Se găsi un loc umed, și s'a început săparea. Chiar dela doi metri de adâncime, apa a fost

găsită în mare cantitate. Școala a avut destulă în tot timpul secetei și după aceea. Câțiva vecini cu școala l-au numit: „Izvorul miraculos".

De curând, seceta a finit șase luni, și toate rezervele de apă se terminaseră. Pe întreaga insulă, nu se dădea zilnic decât o anumită cantitate de apă și la anume ore, și la Aibonito, satul cel mai apropiat de școală, nu era de loc, astfel că oamenii se duceau să cumpere din altă parte a insulei pentru ca apoi să o revândă în oraș. Mulți oameni au venit să ne roage să le dăm din apa puțului nostru care se găsea în abundență.

Dumnezeu are câteodată mijloace de a ocroti lucrarea Sa fără ca noi să le știm, însă putem să servim în

mâna Lui ca unelte pentru a le descoperi, dacă suntem ascultători și plini de credință.

(A. M.)

H. M

Ei, așa, nu!

— Mămico, așa vrea să-ți ajut, ce trebuie să fac? întrebă o fetiță de cinci ani.

— Du-te și leagă-ți frățiorul.

Însă fetița nu se mișcă, și arată, printr'o mutră expresivă, că această ocupație nu-i prea plăcea.

— Ei, atunci! cum! Eu credeam că vrei să-mi ajuți, reluă mama.

— Nu... da... răspunse copilul. Voiam să-ți ajut... altfel.

Invățături din Spiritul Profetic.

„Chemarea Domnului“.

„Îngăduiți-mi să rog conferințele și comunitățile noastre să înceteze să-și pună încrederea în oameni, și să facă din brațul de carne țaria lor. Nu priviți la alți oameni spre a vedea cum se lasă conduși sub influența adevărului, sau să-i luați în ajutorul vostru. Să nu nădăjduim a primi ajutor dela oameni cu poziții înalte de răspundere, fiindcă și ei sunt oameni cari sunt în primejdie a socoti o poziție cu răspundere ca o dovadă a puterii deosebite a lui Dumnezeu. Bisericele noastre sunt slabe fiindcă membrii sunt învățați să privească și să depindă de mijloace omenești, și mii de dolari sunt risipiți fără rost pentru a

transporta oameni muritori dintr'un loc în altul, spre a potoli mici dificultăți, în timp ce Isus este totdeauna aproape să ajute pe acei cari sunt în nevoie și în durere.

Avertizările date în cuvântul lui Dumnezeu față de copiii lui Izrail își au valoarea nu numai pentru ei, ci și pentru toți cari vor trăi pe pământ. El le spune: „Vai... de copiii răsvrățiți, cari iau hotăriri fără Mine, fac legăminte cari nu vin din duhul Meu, și îngrămădesc astfel păcat peste păcat! Ei se pogoaară în Egipt, fără să mă întrebe, ca să fugă sub ocrotirea lui Faraon, și să caute un adăpost sub umbra Egiptenilor!“ Dacă

Domnul a muștrat pe poporul Său din vechime fiindcă au neglijat să caute sfat la El când se găsiu în greutăți, astăzi nu va privi el cu neplăcere dacă poporul Său, în loc să depindă de raza strălucitoare a Soarelui Dreptății care să le lumineze calea, se întorc dela El în timpul încercărilor și ispitelor lor, spre a primi ajutor dela ființe omenești cari sunt greșitoare și neputincioase ca și ei înșiși? Unde este puterea noastră? Este ea în oameni cari sunt tot atât de neputincioși și cari și ei au nevoie de alții ca și noi, cari și ei au nevoie de călăuzire din partea lui Dumnezeu ca și noi?“ *„Special Testimonies“*, p. 44.

„Ajutorul prezent“.

„Hristos spune: „Fără Mine nu puteți face nimic“, și El S'a îngrijit a da Spiritul Sfânt ca un ajutor prezent în orice nevoie. Însă mulți au o experiență religioasă slabă, fiindcă, în loc să caute pe Domnul în vederea primirii puterii Spiritului Sfânt, ei își fac din brațul de carne țaria lor. Fie ca poporul lui Dumnezeu să fie învățat să se întoarcă la Dumnezeu când se găsește în clipe turburi, și să ia putere din făgăduințele cari sunt chezașia oricărui suflet credincios.

Pentru noi este cuvântul Domnului: „Cereți, și se va da: căutați, și veți găsi; bateți și se va deschide. Fiindcă oricine cere, capătă; cine caută găsește; și celui ce bate, i se deschide. Cine este tatăl acela dintre voi, care, dacă-i cere fiul său pâine, să-i dea o piatră? Ori,

dacă cere un pește, să-i dea un șarpe în loc de pește? Sau, dacă cere un ou, să-i dea o scorpie? Deci, dacă voi cari sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer!“ Luca 11, 9—13.

Făgăduințele lui Dumnezeu sunt depline și multe, astfel încât nimeni nu are nevoie să depindă de ceva omenesc spre a primi putere. Pentru toți cari-L chiamă, Dumnezeu este aproape să ajute și să sprijinească. Și El este foarte dezonorat, când, după ce ne cere încrederea noastră, noi ne întoarcem dela El, singurul care nu ne va înțelege greșit, singurul care poate da un sfat bun, către oameni cari în slăbiciunea lor pământescă pot să ne rătăcească.

„Domnul zice: „Când se apropie de Mine poporul acesta, mă cinstește cu gura și cu buzele, dar inima lui este departe de Mine, și frica pe care o are de Mine, nu este decât o învățătură de dătină omenească. De aceea voui lovi iarăș pe poporul acesta cu semne și minuni din ce în ce mai minunate, așa că înțelepciunea înțelepților lui va pieri, și priceperea oamenilor lui pricepuți se va face nevăzută“. Vai de cei ce își ascund planurile dinaintea Domnului, cari își fac faptele în întunec, și zic: „Cine ne vede și cine ne știe?“ Isa. 29, 13—15.

Domnul ne-a arătat calea Sa; vom pași noi pe ea? ori noi, muritori și greșitori cum suntem, umblăm după capul nostru, și săvârșim lucrurile contrare celor spusе de El? *Idem*, p. 45.

„Strâns legat de principiele lui Dumnezeu“.

„... Noi trăim în clipe pline de importanță pentru fiecare dintre noi. Lumina strălucește în raze continue și clare în jurul nostru. Și dacă această lumină este primită și apreciată așa cum trebuie, ea va fi o binecuvântare atât pentru noi cât și pentru alții; însă dacă ne încredem în propria noastră înțelepciune și putere, ori în priceperea și țaria altora, oameni ca și noi, ea se va schimba în otrăvă. În lupta pentru viața veșnică, nu putem să ne sprijinim unul

pe altul. Pâinea vieții trebuie mncată de fiecare în parte. În mod individual noi trebuie să ne împărțim din ea, pentru ca sufletul, corpul, și mintea să poată fi reinviată și întărită prin puterea ei transformătoare, devenind astfel asemenea priceperii și caracterului lui Isus Hristos. Dumnezeu trebuie să fie lăsat a fi primul, ultimul, și cel mai bun în orice lucru pe care-l facem.

Fiecare trebuie să flămânzească și să înseteze după dreptate pentru sine în-

suș. Sprijinirea pe oameni, și încrederea în înțelepciunea lor, este un lucru primejdios pentru viața unui creștin. Acei în cari ne punem încrederea se poate să fie persoane sincere și credincioase, servind pe Domnul cu toată priceperea. Însă, dacă în mod individual, ne străduim să umblăm pe urmele lui Hristos, noi putem să-L urmăm pe El tot atât de bine ca și acei pe cari îi admirăm, pentru viața lor hotărâtă și umilă“. *Idem*, pag. 49.

(Urmare la pag. 124.)

Gazeta Slujbașilor

Scoala de Sabat.

VEȘTI MISIONARE.

Sabatul dela 11 August, 1928.

Indienii dela lacul Titicaca sunt sinceri?

Deseori suntem întrebați, dacă credincioșii Indieni s'au pocăit în mod sincer, sau dacă ascultă mai mult de un capriciu trecător și dacă nu cumva primesc noua credință numai din interese materiale. Negreșit vor fi și între ei ca și în toate rasele și rări printre cei buni, dar în genere, Indienii ce primesc Solia, sunt foarte credincioși și gata de a aduce chiar și jertfe mari. Așa, între altele sunt gata a răspunde imediat la chemare, oriunde ar fi trimiși ca Misionari Evanghelici, deși, cine nu cunoaște obiceiurile Indienilor nu-și poate închipui ce înseamnă pentru ei de a-și părăsi măcar numai an-turajul cel mai apropiat, căci mulți dintre ei o viață întreagă nu cunosc decât satul lor natal. Și totuș un frate Indian, chemat fiind, și-a lăsat mama pe moarte, și a plecat, căci își zicea el: această chemare nu vine dela oameni ci dela Dumnezeu. După o muncă credincioasă a murit în locul unde a fost trimis, fără să-și fi mai văzut oreoada țipatria sau familia.

Cum vedeți, rugăciunile și darurile noastre pentru aceste câmpuri nu sunt zadarnice.

Sabatul dela 18 August, 1928.

Ce-a făcut un tânăr ca să poată vizita școala.

Într'una din zile a venit la mine un băiat dintre Indieni, exprimându-și do-

rința de a vizita școala; dar câștigul lui zilnic fiind foarte mic, aproximativ de 6,60 Lei, în astfel de condițiuni n'a putut avea banii necesari pentru înscriere. „Dar”, zise el, „eu vreau să cercetez Cuvântul lui Dumnezeu, și dacă altcum nu va merge voiu lua bani cu împrumut lăsându-mi amanet ghețele”. Eu i-am obiectat că împrumutul între elevii școlii noastre este interzis; el atunci a plecat, spunând că în curând va veni iarăși. În cursul zilei deseori îmi fulgerau prin minte cuvintele băiatului: „Trebuie să cercetez Cuvântul lui Dumnezeu”.

A doua zi de dimineață băiatul a venit la mine aducându-mi banii pentru înscrierea sa în școală. Uimit, l-am întrebat de unde are el banii aceștia, iar el răspunzând îmi zise: „Mi-am vândut ghețele”.

Oare nu credeți, că un zel atât de arzător pentru studierea Cuvântului lui Dumnezeu merită să-l sprijinim atât cu rugăciunile cât și cu darurile noastre?

W. E. Murray.

Sabatul dela 25 August, 1928.

Misiunea medicală de lângă lacul Titicaca.

În Peru de Sud, misiunea medicală face progrese frumoase. Nu numai indigenii ci și locuitorii Spanioli din finiturile acestea vin dela distanțe mari ca să solicite ajutorul nostru medical și deseori trebuie să facem operațiuni chirurgicale foarte grave, deși nu dispunem de instrumentele și mijloacele

necesare la astfel de operațiuni. Cu ocazia unei operațiuni, masa de operat, foarte primitivă, s'a prăbușit, și numai grație prezenței de spirit s'a putut evita ca și bolnavul să cadă, împiedecându-se astfel o nenorocire. La fel stăm și cu casa de sănătate, în care am putea adăposti până la 20—30 bolnavi dacă am avea mobilierul complet, dar deocamdată, din lipsă de paturi nu putem primi decât șase bolnavi. Dacă vin mai mulți la tratament, restul trebuie să doarmă pe jos. Dar din aceste câteva cazuri puteți vedeți în ce situații grele ne aflăm când, cu mijloace puține trebuie să dăm ajutor multora.

Dr. W. B. Graybill.

Sabatul dela 1 Septembrie, 1928.

Stăruință.

Acum câteva zile în urmă am vizitat una din stațiunile noastre principale, unde am finit adunări cu credincioșii de acolo. Cu această ocazie am întâlnit pe un bătrân în etate de 80 ani cu care am stat de vorbă timp mai îndelungat. El mi-a spus că patria lui se află pe fărmlul opus al lacului Titicaca de unde din cauza credinței sale a fost izgonit; și părăsind totul, de atunci s'a stabilit aci. Cu toate acestea însă n'a cedat, ci a rămas credincios față de Dumnezeu.

Oare locuitorii acestor finuturi cari sunt capabili să manifeste o stăruință atât de neclintită în ale credinței, nu merită ca să le dăm tot sprijinul și concursul moral și material?

F. E. Bresse.

Misiunea Internă.

Programul adunării misionare din luna August 1928.

1. *Deschidere* cu Cântarea „Ne așteaptă un Cămin Strălucit”. Ruga să cuprindă mulțumiri pentru favoarea de a lucra și noi cu Domnul la salvarea oamenilor, și cerere pentru Spirit Sfânt care să ne îndemne la o pre-

gătire bogată cu revista de Toamnă. 2. *Raportul* să cuprindă o dare de seamă referitoare la Revista din Toamna trecută; cât s'a comandat în anul 1927, care fusese ținta, ce s'a vândut. Propunerea țintei pentru 1928. Ținta

se va fixa de comitet și se va vota de adunare.

3. *Cântare de Cor*, sau cântare generală... (După alegere, de *Indemnare*.) 4. *Indemn* ocazional având ca bază: „Colecta de Toamnă”, (Timpul și Lu-

(Urmare la pag. 119.)

Programul adunării „C. M. V.” din luna August 1928.

Iubirea lui Hristos ne îndeamnă.

Ziua tinerețului, 11 August, 1928.

Primele îndrumări de viață creștină.

(Studiu din Biblie și Mărturie).

1) Unde să se înceapă cu refacerea și cu îmbunătățirea lumii?

„Refacerea și îmbunătățirea lumii începe în familie”. „The Ministry”, p. 341.

2) Cine are răspunderea ca lucrarea aceasta să izbuzească?

„Lucrarea părinților este temelia pentru toate celelalte”. *Idem*.

3) Ce întrebare să stăpânească în totdeauna mintea părinților? Jud. 13, 12.

4) Câtă răbdare stăruitoare trebuie să aibă părinții spre a-și învăța copiii? 5 Moisi 6, 4—9. 20—25.

5) Care e partea tatălui în această lucrare educativă?

„Tatăl e legiuitorul casei; și asemenea lui Abraam, ar trebui să facă din legea lui Dumnezeu norma de conduită a familiei sale. Despre Abraam, Dumnezeu a zis: „Știu despre el că va porunci copiilor săi și casei sale”. Nu trebuie să existe acea păcătoasă neglijență de a muștra răul, nu trebuie să se vadă favoritismul acel plin de slăbiciune și neînțeleasă îngăduință. Abram urmă nu numai să dea o bună învățătură, dar mai trebuie să mai susțină autoritatea legilor sfinte și drepte. Dumnezeu ne-a dat reguli de purtare. Copiii n'ar trebui lăsați să răăcească dela cărarea sigură arătată de Cuvântul lui Dumnezeu, și să apuce pe căile nenorocite, de-a dreapta și de-a stânga. Cu bunătate, dar hotărît, cu stăruință răbdătoare însoțită de rugăciune, dorințele lor rele să fie înfrânate, inclinațiile rele să fie supuse”. „The Ministry of Healing”, pp. 390, 391.

6) Care e datoria mamei?

„E în cer un Dumnezeu, și lumina și slava tronului Său îmbracă pe mama credincioasă ce caută să înfrizeze în

PLAN.

- 1) Cântare și rugăciune.
- 2) Cuvinte de introducere din partea celui ce conduce adunarea, despre țința acestei zile.
- 3) Cântare vocală sau instrumentală.
- 4) Primele îndrumări de viață creștină.
- 5) Cântare specială.
- 6) Cuvântare scurtă: „Tezaurul nostru prețios”.
- 7) O recitare după alegere.
- 8) Cuvinte de încheiere din partea dirigintelui, îndemnând pe tineri a se devota lucrării lui Dumnezeu.
- 9) Recomandație pentru daruri în lucrarea misionară, se cântă și se strânge colecta.
- 10) Închidere cu rugăciune.

fiii săi puterea de a se împotrivi la tot ce este rău. Nu poate fi altă lucrare la fel cu a ei. Ea n'are să picteze, ca pictorul un chip frumos, nici să-l cizeleze, ca sculptorul, în marmoră. Ea n'are să intruzeze ca scriitorul o idee nobilă în cuvinte pline de putere, nici să exprime ca muzicantul un sentiment ales în melodie. Ea, cu ajutorul lui Dumnezeu are să prindă în inimă de om chipul lui Dumnezeu.

„Mama care prețuiește acest lucru va socoti ca neprețuite privilegiile sale. Cu mare zel, ea va căuta să desfășure înaintea copiilor ei cel mai înalt ideal atât în caracterul ei, cât și în felul ei de a le da învățătură. Cu zel, răbdare și curaj, ea va căuta să-și desvolte priceperea de a folosi bine înaltele puteri ale minții întru buna îndrumare a copiilor ei. La fiecare pas va întreba cu stăruință: „Ce a zis Dumnezeu?” Ea va studia cu sârguință Cuvântul Domnului. Ea va ajinți privirea la Hristos, ca viața ei de toate zilele în frământarea umilă a grijilor și datoriiilor să oglindească viața lui Hristos”. *Idem*. pp. 377, 378.

7) Cum a lucrat asupra lui Iosif și Daniel buna educație din copilărie?

„Prin înțelepciunea și cinstea lor, prin viața lor curată și iubitoare, prin grija lor față de oameni — cari erau idolatri — Iosif și Daniel s'au dove-

dit credincioși învățăturilor primite în copilărie, credincioși față de Acela pe care-L reprezentau”. „Education”, 56, 57.

8) Care fapt din copilărie a hotărît viața de mai târziu a lui Timotei? 2 Tim. 1, 5; 3, 14, 15.

9) Care să fie țința părinților în educarea copiilor lor? „Adevărata educație este aceea misionară. Ori care fiu și fiică a lui Dumnezeu are chemarea de a fi un misionar; suntem chemați să lucrăm pentru Dumnezeu și pen-

tru semenii noștri. Țința educației noastre e de a ne face deplin pregătiți pentru această lucrare.

„Acest scop trebuie să-l aibă totdeauna în vedere părinții și învățătorii creștini. Nu știu ce anume fel de lucrare vor avea de implinit fiii noștri. Poate că viața lor va fi trăită mai ales în sânul familiei; sau se vor angaja în ocupațiile obișnuite în omenire sau vor merge ca vestitori ai Evangheliei în țările păgâne, dar toți au aceeași chemare de a fi misionari pentru Dumnezeu, slujitorii ai harului pentru această lume”. „Ministry of Healing”, p. 395.

„Cuvântul lui Dumnezeu nu împiedică activitatea, ci o îndrumază pe căi bune. Dumnezeu nu cere tinerilor să fie fără o țință în viață. Elementele caracterului ce ajută pe om să aibă într'adevăr succes în viață și să fie onorat de oameni — dorința nebiruită de a face un mare bine, voința neînfrănată, munca sârguitoare, stăruința neobosită — nu trebuie descurajate. Prin harul lui Dumnezeu vor fi îndrumate să atingă țințe tot așa de înalte față de oamenii egoiști și interesele lumești precum cerul e înalt față de pământ”. *Idem* p. 396.

10) Care este rodul acestor nobile stăruințe?

Prov. 22, 6; Ps. 144, 12.

J. A. Stevens.

Tezaurul nostru prețios.

Tineretul comunității este tazarul ei cel mai prețios.

Școlile noastre, tipografiile, sanatoriile ca și conferințele și organizațiile câmpurilor noastre Misionare în ce privește creșterea numărului lucrătorilor depind de tineretul nostru. Bărbații și femeile cari astăzi ocupă locul de răspundere, acum câțiva ani erau membri ai cercurilor tinerimii. În aceste cercuri fiind încă cu noi, sufletul lor lănară a fost modelat prin lucrarea familiei și comunității. Și chiar dacă școala a mai adăugat ceva la educație, a lărgit vederea și a ajutat să se ia o hotărâre, influența familiei și comunității a rămas neîncetată conducătoare. A avut dreptate cine a zis că „formarea caracterului, este cel mai de seamă lucru în tinerețe, și că acel caracter cu care cineva pășește în domeniul vrăstniciei este cel mai ales capitol, sau cea mai grea povară în viața de mai târziu. Cei cari au cercetat formarea caracterului în timpul adolescenței sunt de părere că influențele cele mai hotărâtoare rămân totdeauna familia și comunitatea. Cunoscut un ofițer în retragere care 30 ani a dus o viață de oșiaș. Când l-am întâlnit întâiu, mi-a spus că a pierdut credința în Dumnezeu. După câteva vizite, mi-a destăinuit că adevărul. Biblic pe care l-a cunoscut în copilărie l-a ferit de a duce o viață stricată. Deși a pierdut din vedere pe Dumnezeu și cuvântul Lui, a găsit în viața sa dovezi despre puterea Sa și amintirea vechii sale comunități la adus înapoi la Biblie.

Este clar deci, că nu putem trece asupra altora răspunderile ce avem față de tineret. Fie că avem sau nu, influențele cu cari îi înconjurăm fac parte din viața lor. Roosevelt a zis:

„Ce doriți să vedeți în viața națiunii mâine, puneți în școlile de azi“. Am putea dar zice, ceea ce vreți să vedeți în lucrarea adventă de mâine puneți în tineretul și copiii de azi.

Profeția vorbește despre tinerii ce vor fi în ziua cea mare când se va arăta puterea lui Dumnezeu. Ei vor fi plini de Spiritul lui Dumnezeu și vor face lucrarea Domnului. Pregătirea lor spirituală trebuie să aibă loc în familie și comunitate.

Mijlocul cel mai puternic pentru împlinirea acestei lucrări este rugăciunea. Moise s'a rugat pentru poporul său căzut în idolatrie și Dumnezeu a ascultat această rugăciune. În Ghetsemani, Isus s'a rugat pentru ucenicii Săi „El trăiește veșnic ca să mijlocească pentru noi“.

Un secretar care lucrează pentru salvarea de suflete mi-a povestit odată ceva din copilăria sa. El fusese un copil neascultător. Dar într-o zi când trecea pe lângă hambar, el auzi pe tatăl său că se roagă. Trăgând cu urechea, auzi rostindu-se numele său. Zi după zi văzând pe tatăl său retrăgându-se în hambar și când asculta, totdeauna își auzia numele. Numele său în rugăciunea tatălui a fost ceea ce n'a putut uita niciodată și acest lucru l-a și adus la Dumnezeu. Astăzi este un puternic lucrător pentru vestirea Soliei.

Multe ilustrații se pot da cu privire la rezultatele ce se pot obține atunci când comunitatea se roagă pentru alții.

În 1836—37 Murray a mers pentru lucrarea misionară în insula Tutuila. Ei au organizat ici și colo mici comunități. Apoi deodată începând o deosebită mișcare spirituală. Oamenii veniau mărturisindu-și păcatele și cerând cu lacrimi iertare dela Dumnezeu. Acelaș lucru se putea vedea în comunitățile din întreaga insulă. La început misionarii

crezură că este vreo pornire nesănătoasă, dar în curând văzură că lucrul e dela Dumnezeu. Ei nu puteau înțelege această minunată manifestare. După câteva luni le veni vesela dela comunitatea lor din Jedburgh, Scoția, că în ziua când a început acea mișcare, credincioșii din Jedburgh se rugaseră pentru insula Tutuila și pentru misionari. Rugăciunea va aduce aceleași roade în comunitățile noastre. Ajutând la executarea planurilor, să ne rugăm în acelaș timp cu căldură pentru tineretul nostru.

J. F. Simon.

A PATRA SĂPTĂMÂNĂ.

1) Deschidere cu cântare și rugăciune.

2) Raportul

3) Repetiție din Straja Dimineții

4) Cor.

5) *Cuvântare*. „Consacrare.“ (Cetii în cartea „Calea către Hristos“, la pag. 54 ult. aliniat până la pag. 57 jos, ca material ajutărilor.)

Notă. Dirigințele subliniază în cuvinte călduroase citatul: „Fiul lui Dumnezeu a dat pentru mântuirea noastră totul: Viața Sa, iubirea Sa, suferințele Sale“. — Ce dăm noi? —

a) Voința de a sluji.

b) Ascultarea desăvârșită.

c) Lupta contra Eului Personal.

6) Recitare: Psalmul 100.

7) Încheiere cu cântare și rugăciune. *Notă pentru Comitet*.

Faceți ca tineretul nostru să ia parte activă în lucrarea cu revista de toamnă. Grupați pe copii împreună cu cei mari.

„Voi tinerilor și tinerelor, formați grupe, și ca soldați ai lui Hristos, angajați-vă la lucru, punând tot tactul, îndemânarea, și talentul vostru în slujba Domnului, ca să puteți salva sufletele din ruină.“ „*Timpul și lucrarea*“, p. 41.

(Urmare dela pag. 117)

crarea) pag. 38 și textele: Ioan 15, 5—8, și Luc. 22, 28—30.

5. Urmează înscrierea pentru Revista de Toamnă.

6. Închidere cu cântare și rugăciune.

Notă pentru Comitet: Dumnezeu ne-a binecuvântat ca să putem pregăti pentru Toamna anului acestuia, 1928, un număr prea frumos și mai efin ca oricând. Revista colorată în trei culori; coperta Isus în mijlocul a șase copii, reprezentând cele șase rase pe cari le îmbrăți-

șază pentru Evanghelia Sa cea Veșnică. Costă 15 lei. Ținta noastră a fost: La orașe 5 bucăți, iar la sate 3 bucăți pentru fiecare membru. Noi recomandăm astfel: ca dirigințele ținând seamă de efectul Comunității și experiențele din trecut, să îndemne ca fiecare să ia după puterile sale în legătură cu oamenii mai de seamă cu care vine în contact. Sunt persoane ca: doctori, avocați, învățători, negustori, cu cari venim în contact aci în întreprinderile noastre și pe cari-i putem invita să ofere pentru evanghelizarea oamenilor.

Experiențele arată că, Comunitățile cari s'au încredințat în mâinile Domnului și au îndrăznit, au făcut lucrări minunate. Să căutăm deci a ne *împrieteni cu oamenii*. Noi trebuie să ducem „Revista“, în special, oamenilor bine situați și cărora le-am făcut servicii sau ne cunosc și ne simpatizează. Dela Conferința respectivă veți primi și nota de Comandă, pe care o trimeteți completată cu prima poștă, ca la 15 August să vi se trimeată numărul respectiv, ca să-l puteți avea pentru ora misionară din Septembrie.

Secretarul Misiunii Interne.

Instructorul

SECȚIUNEA ADULȚI ȘI TINERI.

VI—Incercările și biruința poporului lui Dumnezeu.

(11 August)

PLAN.

I. LAUDĂ CELUI PREA-INALT.

1. Domnul să fie laudat din pricina minunilor pe cari le-a făcut.
2. In zilele din urmă El va îndepărta toate pricinile de lacrimi și întristare.
3. Poporul Său va veghiă să întâmpine revenirea Domnului.

II. INCREDEREA IN DOMNUL.

1. Dumnezeu va deschide porțile pentru cel drept.
2. In Iehova este tărie veșnică.
3. Pacea va fi cu acela care se încrede in Domnul.
4. Cărarea celui drept este dreaptă.
5. Locuitorii pământului învață dreptate din judecățile lui Dumnezeu.

III. PACEA ESTE REZERVATĂ POPORULUI LUI DUMNEZEU.

1. Poporul lui Dumnezeu fusese asuprit, însă El i-a izbăvit. Ei Il recunosc numai pe El.
2. Pedepsirea conduce pe copiii lui Dumnezeu la rugăciune și pocăință.
3. Celor cari dorm in pulbere le este făgăduită o înviere.
4. Cei neprihăniți sunt sfătuiți să intre in odăile lor până ce trece revărsarea mâniei lui Dumnezeu.

VII—Via; falsa siguranță.

(18 August).

PLAN.

I. MÂNIE PENTRU CEL RĂU. PACE PENTRU CEL POCĂÎT.

1. Șarpele va fi pedepsit într'un chip grozav la ziua din urmă.
2. Dumnezeu făgăduiește pace aceluia care va face pace.
3. Rând pe rând liberarea va fi adusă celor imprăștiați din Izrail.

II. O TEMELIE SIGURĂ.

1. Cei rămași se vor lauda in Dumnezeu.

2. Băuturile tari au făcut chiar pe conducători să greșescă.
3. Dumnezeu învață pe poporul Său, rând cu rând, poruncă cu poruncă.
4. Hristos este piatra unghiulară cea de preț, temelia cea sigură.
5. Legământul omului cu moartea va fi desființat și ei vor fi nimiciți.
6. Moartea chiar a unuia singur este un lucru nemai auzit pentru Dumnezeu, care este un „Dumnezeu al iubirii”.
7. Lucrarea lui Dumnezeu de curățire, și treerare va pregăti pe copiii Săi pentru cer, iar pe cei răi pentru nimicire.

VIII—Evenimentele în legătură cu venirea Domnului.

(25 August)

PLAN.

I. CREATORUL ȘI CREATURA.

1. Servirea din buze nu cinstește pe Dumnezeu.
2. Dumnezeu va zădărnici sfaturile ințelepciunii omenești.
3. Domnul va aduce bucurie celor slabi și sărmani, și va pedepsi pe acei cari au căutat să vatem pe cel drept.

II. UN POPOR RĂSVRĂTIT.

1. Un popor răsvrătit dorește să li se predice lucruri măgulitoare.
2. Lepădarea profeților lui Dumnezeu a condus la lepădarea Fiului lui Dumnezeu.
3. Refuzând să se întoarcă la Dumnezeu, îi așteaptă nimicirea.

DIVIZIUNEA COPIILOR.

VI—Moise și Aaron înaintea lui Faraon.

(11 August.)

Clasele secundară și primară.

O directă provocare dela Dumnezeu.
Ex. 6, 9. Geikie in „Hours with the Bible”, Vol. II. p. 132, spune: Asemenea celorlalte „semne” și plăgi, acela al

III. MÂNIA LUI DUMNEZEU CA SCUT.

1. Dumnezeu stă gata să răspundă la strigătul poporului Său.
2. Acei cari ascultă vor auzi glasul lui Dumnezeu arătându-le calea.
3. Domnul va tămădui rănile poporului Său.

III. DESCRIEREA VENIRII LUI.

1. Domnul va veni ca un foc mistuitor.
2. Copiii Săi vor „cânta ca in noaptea când se prăznuiește sărbătoarea”.
3. Pentru cei răi suflarea Domnului va fi ca un șuvoiu de pucioasă.

IX—Judecata și timpul de turburare.

(1 Septembrie).

PLAN.

I. CEASUL JUDECĂȚII.

1. Regele, Isus Hristos, va domni in ceasul judecății.
2. Revărsarea spiritului lui Dumnezeu prin ploaia târzie va aduce rod bogat pentru împărăție.
3. Pentru acei cari seamănă lângă ape este vestită fericirea.

II. TIMPUL DE TURBURARE.

1. Poporul lui Dumnezeu Il va căuta spre a primi putere dela El in timp de turburare.
2. Pământul va fi plin de jale și întristare.
3. Numai cei drepti vor sta înaintea lui Dumnezeu.
4. Aceștia vor vedea pe împărat in strălucirea Sa.
5. Nu se va afla nici boală și nici păcat, fiindcă acest popor va fi iertat de neleguirile lui.

toiașului schimbat in șarpe eră o directă provocare din partea lui Iehova față de idolii Egiptului, fiindcă șerpii erau adorați in diferite părți ale țării, și simbolul viu al zeului Pitomului, un oraș din districtul Ebreilor, eră una din aceste ființe zeificată cu numele de „Atotputernicul”, și „Strălucitul”. Basiliscul deasemenea eră simbolul zeului Kneph—creatorul și susținătorul lumii,

iar Serapis eră reprezentat de obicei printr'un corp de șarpe. Deci spre a discredită această reptilă, injosind astfel mulțimea de zei egipteni, neputința lor deplină comparată cu Iohova nu putea să aibă o mai bună ilustrație decât făcând ca toate toieگیle vrăjitorilor puse înaintea aceluia al lui Aron să dispară".

„Abateți poporul dela lucrurile lui”.

Ex. 5, 4—16. Regele invinuu pe Moise și Aaron că stingheresc pe popor dela lucrul lor. „In timpul sclaviei lor, poporul Izrail pierduse până la un anumit punct cunoștința legii lui Dumnezeu, și se depărtase dela preceptele ei. Sabatul in genere fusese neglijat, și silnicia impusă de ispravnicii lor făcea păzirea lui aproape imposibilă. Inșă Moise a arătat poporului său că ascultarea de Dumnezeu este cea dintâi condiție a liberării; și sforțările făcute spre a restabili păzirea Sabatului au venit la cunoștința asupritorilor lor”. *„Patriarhi și Profeti”*, p. 260.

De ce să meargă in pustie. Izrail doria ca să aducă sacrificiile cari erau cerute in timpul acela de inchinare la adevăratul Dumnezeu, adică, tăierea mieilor și boilor. Aceste animale erau socotite de Egipteni ca fiind consfințite pentru zeii lor păgâni, și a le omori ar fi însemnat ca întregul popor Egiptean să se ridice contra lui Izrail.

O pildă. Păcatul lucrează asupra inimii noastre ca și alcoolul asupra albușului de ou. Puneți într'un pahar albuș de ou, și puțin câte puțin, picurați peste el alcool și veți vedea cum albușul se coagulează până ce se întărește cu totul. Amintiți cum Isus stă zi cu zi la ușa inimii noastre și spune: „Indepărtează aceste păcate!” și noi zicem: „Da, Doamne, odată voui face: inșă vreau ca mai întâi să mă duc in acest loc de distracție”. In altă zi El repetă porunca, și noi din nou amânăm timpul. Iarăș, auzim vocea lui blândă zicând: „Iți zic, indepărtează aceste lucruri murdare!” „Dar, Doamne, am promis unui prieten să mă duc in această seară, și nu pot să-mi calc cuvântul”. Cioc, cioc, cioc; El a venit iarăș! Și noi iarăș Il auzim spunând: „Scumpul Meu copil, lasă să treacă această îngăduință in voia poftei, căci cu siguranță te va țări in nenorocire!” Inșă noi răspundem: „O, eu mă voiu oprî când va incepe să-mi facă rău. Eu nu sunt asemeņa aceloră, cari

nu pot să se oprească atunci când vor”. Incă odată Il auzim: „Părăsește această lectură de nuvele, și alergarea cu tovarăși răi, cât și nerespectul in Casa Mea, și neascultarea de părinți”. Inșă noi răspundem cu obrăsnicie: „De ce aș face toate acestea? Eu nu sunt copil!” (Ridicați oul întărit și priviți cu atenție la el.)

Orice păcat ținut încă mai departe față de porunca binecunoscută a lui Dumnezeu de a-l părăsi, întărește inima, indepărțând mai mult și tot mai mult influența dulce a spiritului Sfânt al lui Dumnezeu.

Invățăături practice. — Inima nu se inășprește într'o singură zi. O mică neincredere azi, o mică neascultare mâine, și astfel in fiecare zi câte puțin, până ce inima devine atât de aspră încât nimic nu o mai poate face să fie moale. Inșelăciunea păcatului este ceea ce impietrește inima. Ebr. 3, 13. In cele din urmă nu vom mai putea distinge glasul cel atât de fin și dulce zicând: „Aceasta este calea, mergeți pe ea”.

Lucru de repartizat:

Lecțiunea viitoare:

Cetiți Ps. 105, 26—35.

Cum priviau Egiptenii fluviul Nil? Care eră obiceiul zilnic al regelui?

Amintiți cele șapte cazuri de câte ori Dumnezeu a spus lui Faraon că plăgile au fost trimise pentru ca el să cunoască pe Dumnezeu.

Lipiți ilustrația versetului de memorizat in carnețel.

Colorați schița.

Grădina de copii.

Repetiția lecțiunii trecute. Cu ajutorul Ruloului repetați cât mai multe versete de memorizat. Faceți să rămână ințipărit in minte nevoia de liniște și respect. Puneți pe un copil dintre cei mai mari să se ducă până in fundul camerei și să se întorcă cât va putea mai in liniște. Un altul să deschidă și să închidă ușor o ușă. Cereți tuturor să nu mai facă nici o mișcare pentru un moment spre a vedea și ei cât este de liniște in cameră când toți stau liniștiți.

Ilustrația lecțiunii prezente. Pe mășuță reprezentați palatul lui Faraon făcut din cartoane. Să aveți și un tron. Infrumusețați imprejurimile palatului. Pentru Ebrei clădiți câteva case mici. O mare clădire in curs de construcție

poate să illustreze lucrarea Ebreilor pentru Egipteni. Arătați tablouri cu Moise și Aaron înaintea lui Faraon, precum și a ispravnicilor Egipteni asuprind pe Ebrei.

Povestirea introductivă. Când mămița a plecat in oraș, v'a spus vreodată aceste cuvinte: „Să vă jucați frumos, și am să vă aduc ceva din oraș”? Alțatădă spune: „Am să vă spun o poveste frumoasă, deseară, după masă”. Noi știm că mama va face așa cum spune. Aceasta înseamnă că își ține făgăduința dată. Cu mult timp mai înainte, Dumnezeu dăduse o făgăduință lui Abram, și El a repetat făgăduința și lui Isaac și lui Iacob. Vă amintiți cum Iacob a venit in Egipt in carele pe cari i le trimisese Iosif. Făgăduința vorbiă despre o țară foarte frumoasă care avea să fie dată la un anumit timp Izrailiților, și in care ei nu vor mai lucra pentru regele Faraon. Se apropiase timpul când această făgăduință avea să se realizeze. Să vă spun despre lucrurile minunate pe cari le-a făcut Dumnezeu înaintea regelui? (Urmați cu lecțiunea dela pag. 115).

Invățăături spirituale. Isus știe că noi avem nevoie de El in fiecare zi, și El ne va ajuta dacă li cerem.

VII—Cele zece plăgi.

(18 August)

Clasele secundară și primară.

Planul lui Dumnezeu trimetând plăgile. Ce ar fi putut face Dumnezeu mai mult pentru Egipteni spre a le face cunoscut puterea și iubirea Lui cea mare? „El a urmărit o țință mare și înțeleaptă prin plăgile pe cari le-a adus asupra Egiptului. Ele aveau de scop să nimească toată credința și încrederea in zeii Egiptului; aveau să arate că zeii falsi nu au putere să ajute sau să apere, că ei nu sunt nimic altceva decât niște închipuirii ale minții. Trebuie să ținem seamă că Dumnezeu iubește pe toți oamenii, fie răi sau buni. El a iubit pe Egipteni și pe toate celelalte popoare păgâne tot atât de mult cât și pe Izrail. El se siliă să ajute Egiptenilor a înțelege că zeii lor nu erau zei, că El eră adevăratul Dumnezeu, și că El putea să-i ajute și să-i binecuvinteze. Fiii lui Izrail stătuseră atâta vreme in Egipt încât in timp ce se inchinau lui Dum-

nezeu, unii dintre ei incepuseră să aibă o oarecare teamă și respect față de zeii Egiptului; deci plăgile aveau să le ajute și lor a ști că nu este decât un singur Dumnezeu adevărat". „*Old Testament History*”, Mckibbin, p. 106.

Prima plagă. Ex. 7, 15—22. Al doilea semn, și prima plagă „eră direct contra fluviului Nil, un alt lucru pe care ei îl priviau cu un respect religios. Acest fluviu eră socotit drept sfânt, cum este Gangele pentru Hinduși; și până și peștii din apă erau respectați ca obiecte de adorare. Ei beau apa cu respect și plini de desfătare, inchipuindu-și că în valurile ei se găsește o putere divină spre a vindeca boalele corpului. Apa acestui obiect atât de scump pentru închinarea lor idolatră fusese preschimbată în sânge; și peștii-idoli deveniseră o masă putredă”. *Id.* p. 107.

De unde au avut ei apă? Se poate pune întrebarea de unde au avut vrăjitorii apă spre a săvârși minunea, dacă toate apele din Egipt se preschimbaseră în sânge la cuvântul lui Moise. Această întrebare însă își găsește răspunsul prin versetul 24.

Invățătură practică. Acei cari cunosc pe Dumnezeu, ascultă de El, și se încred pe deplin în El, pot să se sprijine pe El cu deplină siguranță și încredere.

Domnul știe cum să apere pe ai Săi. Cetiți făgăduințele deosebite din Ps. 91.

Lucru de repartizat:

Lecciónea viitoare: Ex. 9, 13—35; 10; 11.

De studiat și lucrat: Căutați și cetiți despre ultimele șapte plăgi cari vor fi revărsate când Isus va înceta lucrarea Sa din sanctuarul ceresc. Observați cât de asemănătoare în caracterul lor vor fi cu acelea revărsate asupra Egiptului.

Lipiți ilustrația versetului de memorizat în carnețel.

Colorați schița.

Grădina de copii.

Repetiția lecțiunii trecute. Repetați lecțiunea cu desene pe tablă. Arătați un tablou cu Moise și Aaron înaintea lui Faraon. Reprezentați pe rege, servii săi, Moise, Aaron, și șarpele. Arătați o ilustrație cum asupriau ispravnicii. Faceți pe copii să înțeleagă cât de rău este să făgăduiești ceva și să nu implinești. Se pot găsi o mulțime de ilustrații

din experiența proprie a copiilor cu tovarășii lor de joacă. Cât de întristat ar fi fost poporul din Egipt dacă Dumnezeu nu și-ar fi ținut făgăduința.

Ilustrarea lecțiunii prezente. Pe hârtie explicați prin ajutorul desenelor lecțiunea. Faceți palatul lui Faraon, câteva case ale Egiptenilor, și case mărunte reprezentând pe acelea ale Izrailiților. Desenați fluviul Nil. În timpul primei plăgi colorați fluviul cu creion roșu. Dacă întregul desen este făcut de două ori, adică și pe partea cealaltă a hârtiei, când amintiți că în urma rugăciunii lui Moise apa a revenit cum fusese înainte, nu aveți decât să întoarceți hârtia și să ziceți: „Astfel Dumnezeu a făcut să fie ca și mai înainte”. Acest fel de a proceda este mai bun fiindcă este greu să ștergi creionul. Arătați și alte plăgi.

Povestirea introductivă. Câți dintre voi au văzut vreun ocean? Fiecare dintre voi a văzut un fluviu, un râu, sau un lac. (Amintiți o apă din vecinătate. Dacă în apropiere nu este nici una, arătați o fotografie despre o apă.) De unde vine apa? Da, Isus ne-o trimete. Isus a făcut apa fiindcă a știut că avem nevoie de ea. Când ne e sete, bem apă; când mâinile ne sunt murdare, ne spălăm cu ea; și când e cald, udăm cu ea florile din grădiniță. Ce ați gândi dacă ați vedea pe cineva stând lângă o apă, și încercând să vorbească cu ea? Da, ați gândi că acesta este poate cel mai nebun om pe care l-ați văzut vreodată. Insa regele Faraon se rugă apei din fluviul Nil. Să vedem acum ce a făcut Isus spre a-i arăta cât de fără rost eră să se roage apei, idolor, și altor lucruri la care se închină el. (Urmați cu lecțiunea dela pag. 115).

Invățătură spirituală. Isus aude când vorbim cu El în rugăciune.

VIII—Cele zece plăgi

(Sfârșit).

(25 August)

Clasele secundară și primară.

„*Puneți dar la adăpost turmele*”. Ex. 9, 19—21. Din versetele de mai sus învățăm că atunci când judecata lui Dumnezeu amenință, îndurarea Lui în același timp ne arată și o cale de scăpare din ea, într'atâta nevoind El ca să piară cineva.

Plaga cu întunerecul. Vers. 21—24. F. B. Meyer dă acest comentariu: „Toate ocupațiile din țară încetaseră. Inimile cele mai curajoase erau cuprinse de groază. Se gândiau că cea mai mare divinitate a lor i-a părăsit așa pe neașteptate, nemi sprijinindu-i. Poate că lumina nu avea să le mai vină niciodată. În acea țară cu un soare atât de strălucitor lucrul acesta eră ceva grozav. Templele erau atât de acoperite de întunerec încât preoții nu mai puteau vedea animalele sacre, și nici nu puteau săvârși riturile pe cari le obișnuiau”. „*Moses, the Servant of God*”, p. 66.

Ocroțirea popoului lui Dumnezeu. Pe când timp de trei zile în Egipt a fost un întunerec intens, în pământul Goșen eră lumină și bucurie. După cum Izrailiții din pământul Goșen au fost feriți de plăgile Egiptului, tot astfel, când vor veni ultimele șapte plăgi, toți adevărații Izrailiți vor fi ocroțiți.

„Poporul lui Dumnezeu nu va fi ferit de suferințe; deși prigonit și întristat, deși lipsit de multe, și suferind lipsa de hrană, ei nu vor fi lăsați să piară... Pe când cei răi vor muri de foame și ciumă, îngerii vor apăra pe cel drept, și vor implini dorințele lor... Dacă oamenii ar putea fi înzestrați cu o viziune cerească, ei ar putea privi cetele de îngeri neintrețuți în putere stând în jurul acelora cari au păzit Cuvântul răbdării lui Hristos. Cu cea mai mare compătimire îngerii au fost martori la durerile lor, și le-au auzit rugăciunile. Ei așteaptă cuvântul Comandantului lor spre a-i scoate din primejdie”. „*Marea Luptă*”, pp. 629, 630. Cetește Isa. 33, 16; 41, 17; Ps. 121, 5—7; 91, 3—10.

O luptă mare. O învățătură pentru noi. O luptă mare are loc între bine și rău, în orice zi și în orice oră. Satan, împreună cu toți agenții lui cei răi, lucrează neobosit pentru ca din băieți și fete, cât și din bărbați și femei, să facă sclavi ai păcatului. Biblia îl descrie ca pe un leu care aleargă răcnind, căutându-și prada. Ținta lui este de a face ca păcatul să apară foarte atrăgător și fără de nici o primejdie, întocmai după cum a făcut Evei în grădina Eden. El știe că în curând va veni ziua când va fi nimicit pentru totdeauna, și dorința lui este ca odată cu el să fie nimiciți cât mai mulți. (Vorbiți despre diferite păcate în care el conduce pe băieți și

fete, cum sunt: neascultarea, minciuna, hoția, fumatul, beția, gânduri murdare, lecturi nefolositoare, plăceri oprite). Satan face tot ce poate spre a-i reține de a ascultă vocea lui Dumnezeu. El lucrează cu ei cum a lucrat cu Faraon. În timp ce Satan ne îndeamnă să facem rău, Domnul ne invită să venim la El. Celiți Apoc. 3, 20; Deut. 30, 19; Prov. 23, 26. În ce chip poate să ne salveze El din puterea păcatului? Ebr. 7, 25. Domnul este atât de binevoitor să ne ajute încât „El va trimete cât mai repede cu puțință pe îngerii din slava de sus spre a incuraja sufletele credincioase, spre a face un zid în jurul lor, când au fost ispitiți și îndepărtați de pe calea bună prin înșelăciunile lui Satan”. „*Experiențe și Viziuni*”, p. 88.

Domnul și toți îngerii sunt interesați asupra poziției pe care o luăm noi față de această mare luptă. De care parte vrei să fii? Ce faci zilnic spre a câștiga birușta asupra păcatului? Nici o altă luptă nu este atât de interesantă cât e „jocul vieții” pe care îl jucăm noi.

Lucru de repartizat:

Lecțiunea villoare: Ex. 12, 36.

De studiat și lucrat:

De ce trebuia ca mielul să fie mâncat cu ierburi amare?

Cu ce ocazie, și de cine, a fost numit Isus Mielul lui Dumnezeu? Cetește Isa. 53.

Lipiți ilustrația versetului de memorizat în carnețel.

Colorați schița.

Grădina de copii.

Repetiția lecțiunii trecute. Faceți repetiția prin desenuri. Colorați Nilul cu cretă roșie, pe care la incetarea plăgii o ștergeți. Dacă puteți, să aveți o ilustrație cu o broască, și pe care să o prindeți cu un ac pe tablă când vorbiți de a doua plagă.

Ilustrarea lecțiunii prezente. În cutia cu nisip, construți palatul lui Faraon din cartoane. Mai faceți și alte case prin împrejurimi pentru Eipteni și Ebrei. Deosebiți o parte de loc pentru pământul Goșen. Descriind furtuna însoțită de grindină, smulgeți o parte din pom. În timpul plăgii cu lăcuste, descrieți paguba adusă, arătând frunzele risipite ce au mai rămas. Ar fi de mare

folos să arătați și ilustrații cu efectele furtunilor din zilele noastre.

Povestirea introductivă. Vă place furtuna însoțită de tunete? Întău cerul este străbătut de un fulger luminos. Fulgerul este atât de mare încât oricare ar fi mijlocul de care ne-am servi, nu putem ajunge să-l vedem în întregime. După aceea vine trăsnetul, al cărui sunet este la fel cum ar bate mai multe tobe deodată. Isus nu doriă nici ca răul rege Faraon să sufere ceva depe urma furtunii cu tunete care aveă să vină peste Egipt, astfel încât a trimes pe Moise să-i spună ce are să vină, și că e mai bine să-și inchidă vitele în grajd. Moise deasemenea i-a spus că va fi și o furtună însoțită de grindină, când vor cădea din cer bucăți mari de ghiață. Dumnezeu mai dăduse acum lui Faraon o altă ocazie când puteă să asculte de El. (Urmați cu lecțiunea dela pag. 116).

Învățătură spirituală. Isus dorește să ascultăm de El.

IX—Paștele.

(1 Septembrie)

Clasele secundară și primară.

„Inceputul lunii”. În timpul Exodului, Dumnezeu zisese copiilor lui Izrail: „Luna aceasta va fi pentru voi cea dintâi lună;” înțelegând ca luna Abib să fie prima lună a anului. Această lună corespunde cu ultima parte din Martie și inceputul lui Aprilie.

Sângele stropit. Sângele de miel stropit pe stâlpii și ușorii fiecărei case eră semnul ocrotirii Mântuitorului; și paza ca îngerul pierzător să nu intre acolo. „Carnea mielului trebuia să fie mâncată; tot astfel și noi trebuie să „măncăm trupul Fiului omului”, studiind și ascultând de cuvântul Său. Ierburile amare simbolizau amărăciunea sclaviei din Egipt: tot astfel și noi când ne hrănim din Hristos,— când ne silim să ascultăm de cuvintele Lui — vom simți o tristețe amară pentru păcatele noastre. Pâinea nedospită reprezintă vieța liberată de aluatul păcatului; după cum zice apostolul Pavel: „Să prăznuim dar praznicul nu cu un aluat vechiu, nici cu un aluat de răutate și viclenie, ci cu azimile curăției și adevărului”. 1 Cor. 5, 8. Primul născut al regelui eră moștenitorul tronului, și moartea tuturor primilor năs-

cuți în tot Egiptul arată spre distrugerea finală a împărăției păcatului. În treaga călătorie a lui Izrail din Egipt în Canaan, țara făgăduită, este un simbol al călătoriei noastre dintr-o lume a păcatului spre Canaanul ceresc. „Toate aceste lucruri li s'au întâmplat spre a fi de pilde: și ele sunt scrise spre înțelepțirea noastră, peste care va veni sfârșitul lumii”. Și oare să nu ascultăm de avertizarea pe care Dumnezeu ne-o trimete în felul acesta?” „*Bible Lessons*”, Peck, p. 118.

Sângele lui Isus este un scut. Asupra însemnătății sângelui stropit pe stâlpi și ușorii, găsim un comentariu ajutător în „*The Cross and Its Shadow*”, pag. 95, 96:

„Cu toate că evenimentul comemorat prin sângele depe pragul ușii eră însemnat, totuș evenimentul pe care-l simboliză eră de o însemnătate cu mult mai mare. Intocmai după cum îngerul pierzător a trecut prin țara Egipt și și-a pus mâna înghețată a morții pe fruntea fiecărui copil întâi născut care nu eră ocrotit de sânge, tot astfel a doua moarte, din care nu va mai fi înviere, va cădea asupra oricărui ce nu a fost curățit de păcat prin sângele lui Hristos. Nu a fost căutare la față; toți au fost omoriți, dela moștenitorul tronului Egiptului până la primul născut al închisului din temniță. Rang, bogăție, sau faimă pământească, nu vor putea apăra pe nimeni de îngerul pierzător al Domnului. Un singur lucru va apăra atât pe bogat cât și pe sărac, și acesta este sângele prețios al lui Hristos. „Sângele lui Isus Hristos, Fiul Său, ne curățește de orice păcat”. „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept să ne ierte păcatele noastre, și să ne curățească de orice nedreptate”.

„Meditând asupra părții de comemorare a sărbătoririi Paștelui, credința ni se întărește. Amintindu-ne cum a lucrat Domnul pentru îndureratul Său popor, cum a auzit strigătele lor și a săvârșit minuni pentru liberarea lor, lucrul acesta aduce fericire în suflet; însă este mântuire deasemenea și pentru acela care rămâne la partea simbolică a sărbătorii Paștelui, și cere binecuvântările cari își trimet umbra prin tip și simbol. Fiecare miel Pascal, dela acela ucis în noaptea liberării din Egipt și până în vremea lui Hristos, eră un simbol al Mântuito-

rului într'un chip cu totul deosebit. „Hristos, Paștele nostru, a fost jerfit”.

Invățăturile practice. Intreaga călătorie a fiilor lui Izrail din Egipt, și până în Canaan, țara făgăduită, este un simbol al călătoriei noastre din această lume a păcatului spre Canaanul ceresc. 1. Cor. 10, 11.

Să ascultăm de avertizările pe cari ni le trimete Domnul.

Lucru de repartizat:

Leccióna viitoare: Ex. 12, 37—51; 13, 17—23; 14.

De studiat și lucrat:

Ce se înțelege prin „amestecătură mare de stăini”. (Trad. Nitzulescu).

De memorizat Ps. 77, 19, 20.

Lipiți ilustrația versetului de memorizat în carnețel.

Colorați schița.

Grădina de copii.

Repetiția lecțiunii trecute. Mă gândesc la o persoană care nu-și ținea o făgăduință dată. Când făgăduim să facem ceva și apoi nu facem, este ca și cum am spune o minciună. Oricâteori acest bărbat eră inspăimântat, imediat făgăduia că va face tot ce doria Isus. Inșă nu-și ținea făgăduiala. El o călcă totdeauna, astfel încât Domnul l-a pedepsit. Vă amintiți numele acestui bărbat? Da, el eră regele Faraon. (Urmați cu povestirea lecțiunii. Puneți pe copii să închidă ochii când vorbiți despre neajunsul pricinuit de plaga de intunec.)

Ilustrarea lecțiunii prezente. Clădiți palatul lui Faraon și încă și câteva case pentru Egipteni și Ebrei. Pentru persoane folosiți bastonașe. Arătați un tablou cu Izrailiții stropind ușile cu sânge, precum și alta cum Izrailiții mâncau

Paștele, și deasemenea o ilustrație despre ingerul pierzător.

Povestirea introductivă. Pe zidul casei, sau la poartă, dacă sunteți în oraș, există un număr. Numărul casei mele este... Acest număr ajută prietenilor mei să afle casa unde stau. Adesea vedem oameni mergând incoace și incolo pe stradă căutând numărul dorit. În Egipt casele nu aveau număr, însă într'o noapte aveau să se întâmple ceva încât eră nevoie ca să se poată deosebi unde locuiau Izrailiții. Regele Faraon nu ascultase pe Dumnezeu atât de mult timp, încât aveau să primească o pedeapsă grozavă. Un inger strălucitor din cer aveau să vină în fiecare casă în care locuitorii ei nu iubiău și nu ascultau de Dumnezeu. Dumnezeu îi spusese ingerului să fie trecute numai acele case cari au pe pragul de sus al ușii un semn deosebit. (Urmați cu lecțiunea dela pag. 117).

Invățăturile spirituale. Isus vede când nu ascultăm.

(Urmare dela pag. 116).

„Nu omul ci Domnul”.

„Adesea se întâmplă că acei spre care privim, nu sunt ceea ce ne-am închipuit că ar fi. Adesea păcate ascunse în inimă precum și obiceiuri rele și apucături amăgitoare se împletesc în caracter. Cum privește Tatăl nostru ceresc toate acestea? Sfatul Său este totdeauna vrednic de încredere, și El a dovedit marea Sa iubire pentru neamul omenesc, și vede cu tristețe când copiii Săi sunt îndemnați să se întoarcă dela El, și să depindă de oameni muritori, pe cari nu-i

cunosc, și a căror judecată și experiență poate să nu fie vrednică de crezut. Dar lucrul acesta s'a făcut, iar Dumnezeu a fost lăsat în rândul al doilea.

În numele lui Isus Hristos din Nazaret, rog fierbinte pe poporul lui Dumnezeu să depindă de Domnul în ce privește primirea puterii. Feriți-vă a pune pe oameni acolo unde trebuie să fie Dumnezeu. Noi nu suntem în siguranță dacă luăm pe oameni ca puterea și călăuză noastră căci cu siguranță

că ei ne vor înșelă speranțele. În mod aparte, noi trebuie să clădim propria noastră mântuire cu teamă și cutremur, „fiindcă Dumnezeu este care lucrează în noi să voim și să facem după buna Sa plăcere”. Noi avem o chemare înaltă în Isus Hristos; noi trebuie să îndeplinim o lucrare imensă și sfântă, și Dumnezeu chiamă pe fiecare să-și înalțe stindardul în văzul acestei lumi, al universului și al cerului, prin puterea Domnului Iehova, în care este „putere veșnică”. *Idem*, p.49.50.

„Să luăm seama”.

„Nu avem timp de pierdut. Sfârșitul e aproape. Mergerea dintr'un loc în altul spre a răspândi adevărul va fi în curând împiedecată din pricina greutateților din dreapta cât și din stânga. Totul va fi așezat spre a ne închide calea astfel încât nu vom mai putea face ceea ce nu este cu putință acum. Noi trebuie să privim lucrarea drept în față, și să înain-

tăm cât putem mai iute la atac. Eu știu, din lumina ce mi-a fost dată de Dumnezeu, că puterile intunerecului lucrează cu o forță intensă de dedesubt, și pășind pe furis, el (Satan) înaintează spre a prinde pe acei cari acum sunt adormiți, după cum hoțul își prinde prada. Acum avem avertizările pe cari putem să le dăm, și avem și o lucrare pe care pu-

tem să o facem; însă în curând va fi mai anevoios de făcut decât ne putem închipui. Dumnezeu să ne ajute a rămâne în canalele luminii, să lucrăm cu ochii ațintiți la Isus ca Conducătorul nostru, și cu răbdare, și stăruință să ne străduim a dobândi biruința”. *Idem*, p. 64.

Harmonium

dela casele cele mai mari din Germania: Brüning și Bongardt, Barmen, livrează cu preț original în rate, GUSTAV NIKESH, Rannichergasse 5a, Sibiu. La cerere se trimete catalogul.

ATENȚIE

Rugăm ca orice comandă pe viitor să fie adresată la: Editura „Cuvântul Evangheliei”, str. Labirint, 116, București, IV.

„Curierul Misionar”

Foaie lunară.

Director: { ȘT. DEMETRESCU
și Red. resp.: {
Prețul unui număr Lei 12.- Abon. pe un an Lei 112.
Red. și Admin. Str. Labirint 116. IV.

752 — 1700

LECȚIUNI PENTRU COPII.

Lecciónea 6 — 11 August, 1928.

Moise și Aaron înaintea lui Faraon.

Textul biblic: Ex. 5; 6, 1—13; 7, 1—13.

De memorizat: „Vă voi lua ca popor al Meu; Eu voi fi Dumnezeuul vostru”. Exod 6, 7.

Cuprinsul lecțiunii.

1. Faraonul dela care fugise Moise, murise, și în locul lui acum era un alt rege peste Egipt. După plăcuta întâlnire cu bătrânii fiilor lui Izrail, Moise și Aaron au mers la Faraon cu solia lor și au spus: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeuul lui Izrail: „Lasă pe poporul Meu să plece, ca să prăznuască în pustie un praznic în cinstea Mea”.

2. „Faraon a răspuns: „Cine este Domnul, ca să ascult de glasul Lui, și să las pe Izrail să plece”? Eu nu cunosc pe Domnul, și nu voi lăsa pe Izrail să plece”.

3. Fiii lui Izrail făceau cărămizi pentru construirea palatelor și templelor, precum și a zidurilor cetăților, pentru Egipteni. Cărămizile erau făcute din lut amestecat cu paie, și apoi uscate la soare. Paiele le erau aduse de ispravnicii lor.

4. „Și împăratul Egiptului le-a zis: „Moise și Aaron, pentru ce abateți poporul dela lucrul lui? Plecați la lucrările voastre”. Faraon a zis: „Iată că poporul acesta s'a înmulțit acum în țară, și voi mai voiți să-i faceți să-și înceteze lucrările?” Și chiar în ziua aceea, Faraon a dat următoarea poruncă ispravnicilor norodului și logofeților: „Să nu mai dați poporului paie ca mai înainte pentru facerea cărămizilor; ci să se ducă singuri să strângă paie. Totuș să le cereți acelaș număr de cărămizi, pe cari le făceau mai înainte; și nu le scădeți nimic din ele, căci sunt niște leneși; de aceea strigă mereu: „Haidem să aducem jertfe Dumnezeului nostru”. Să se dea mult de lucru oamenilor acestora, ca să aibă de lucru, și să nu mai umble după năluca”.

5. „Ispravniciei poporului și logofeții au venit și au spus poporului: „Așa vorbește Faraon: „Nu vă mai dau paie; duceți-vă singuri de vă luați paie de unde veți găsi; dar nu vi se scade nimic din lucrul vostru”. Poporul s'a răs-

pândit în toată țara Egiptului, ca să strângă miriște în loc de paie. Ispravniciei îi siliau, zicând: „Isprăviți-vă lucrul, zi de zi, ca și atunci când erau paie!”

6. Când au fost socotite cărămizile, și ispravniciei au găsit că poporul nu făcuse tot atâtea cărămizi ca mai înainte, „au bătut chiar pe logofeții copiilor lui Izrail, puși peste ei de ispravniciei lui Faraon. „Pentru ce”, li se zicea, „n'ați isprăvit ieri și azi, ca mai înainte, numărul de cărămizi, care vă fusese hotărât?”

7. „Logofeții copiilor lui Izrail s'au dus să se plângă la Faraon, și i-au zis: „Pentru ce te porți așa cu robii tăi? Robilor tăi nu li se mai dau paie ca mai înainte, și totuș ni se spune: „Faceți cărămizi!” Ba încă, robii tăi sunt și bătuți, ca și când poporul tău ar fi vinovat”. Faraon a răspuns: „Sunteți niște leneși și niște trântorii! De aceea ziceți: „Haidem să aducem jertfe Domnului!” Acum, duceți-vă îndată de lucrați; nu vi se vor da paie, și veți face acelaș număr de cărămizi”.

8. Când au ieșit logofeții copiilor lui Izrail dela Faraon, au întâlnit pe Moise și Aaron. Imediat au început să găsească vină acestor servi ai Domnului. Ei spuneau că acum poporului îi era mai rău decât mai înainte, fiindcă Faraon era mai nemilos, și nu puteau vedea nici o cale de scăpare din puterea lui.

9. Moise s'a rugat Domnului și spuse că decând a venit să ajute copiilor lui Izrail, sarcinile lor li se îngreuiaseră și ei se găseau acum în mai mare apăsare ca mai înainte. Ca răspuns la rugăciunea lui, „Domnul a zis lui Moise: „Veți vedea acum ce voi face lui Faraon: o mână puternică îl va sili să-și lase să plece; și da, o mână puternică îl va sili să-și izgonească din țara lui”.

10. Moise s'a încercat să încurajeze pe copiii lui Izrail spunându-le ce a zis Domnul și repetându-le multe din făgăduințele Lui, „dar desnădejdea și robia aspră în care se aflau, i-au împiedicat să asculte pe Moise”.

11. „Moise și Aaron s'au dus la Faraon, și au făcut cum poruncise Domnul. Aaron și-a aruncat toiagul înaintea lui Faraon și înaintea slujitorilor lui; și toiagul s'a prefăcut într'un șarpe”.

12. La curtea lui Faraon se găsea un număr de oameni așa numiți vrăjitori sau „înțelepți”. Prin acești oameni lucra Satan, și ei erau în stare să facă multe lucruri minunate. Deci Faraon a chemat înaintea lui pe acești vrăjitori, și „toți și-au aruncat toiegele și s'au prefăcut în șerpi. Dar toiagul lui Aaron a înghițit toiegele lor”. Inșă Faraon tot nu a vrut să lase pe popor să plece.

Lecciónea 7 — 18 August, 1928.

Cele zece plăgi.

Textul biblic: Ex. 7, 14-25; 8; 9, 1-12.

De memorizat: „Doar vei privi cu ochii, și vei vedea răsplătirea celor răi”. Ps. 91, 8.

Cuprinsul lecțiunii.

Prima plagă—Apele prefăcute în sânge

1. Fluviul Nil, revărsându-se, udă Egiptul și face din el o țară bogată și roditoare. Egiptenii se închinau râului ca unui zeu, și regele se ducea în fiecare zi să i se roage. Domnul spuse lui Moise să întâlnească pe Faraon a doua zi dimineața când se ducea la râu, și să-i spună: „Domnul, Dumnezeuul Ebreilor, m'a trimis la tine, să-ți spun: „Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească în pustie”. Dacă Faraon nu ar fi voit să lase pe popor să plece, apele Egiptului aveau să se prefacă în sânge.

2. Moise și Aaron a făcut așa după cum poruncise Domnul; și când Faraon nu a voit să-și lase să plece, Aaron „a ridicat toiagul, și a lovit apele râului, sub ochii slujitorilor lui; și toate apele râului s'au prefăcut în sânge. Peștii din râu au pierit, râul s'a împuțit, așa că Egiptenii nu mai puteau să bea apa râului, și a fost sânge în toată țara Egiptului.

3. „Dar vrăjitorii Egiptului au făcut și ei la fel prin vrăjitoriile lor. Inima lui Faraon s'a impietrit”, și plaga a ținut o săptămână, însă Faraon nu a voit să lase pe popor să plece.

Plaga a doua — Broaștele.

4. Atunci Domnul a trimis această veste lui Faraon: „Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească. Dacă nu vrei să-l lași să plece, am să aduc broaște pe toată întinderea țării tale.

Răul va mișună de broaște; ele se vor sui, și vor intra în casa ta, în odaia ta de dormit și în patul tău, în casa slujitorilor tăi, și în casele poporului tău, în cuptoarele lor și în postăvile de frământat pâinea. Ba încă broaștele se vor sui și pe tine, pe poporul tău, și pe toți slujitorii tăi”.

5. La porunca lui Aaron a venit plaga de broaște. „Dar și vrăjitorii au făcut la fel prin vrăjitoriile lor, au scos și ei broaște peste toată țara Egiptului”. Atunci Faraon a chemat pe Moise și Aaron și le-a spus să roage pe Dumnezeu lor să îndepărteze broaștele și va lăsa pe popor să plece. „Și Moise a strigat către Domnul cu privire la broaștele cu cari lovide pe Faraon. Domnul a făcut cum cerea Moise; și broaștele au pierit în case, în curți și în ogoare. Le-au strâns grămezi, și țara s'a împuțit. Faraon văzând că are răgaz să răsuflă în voie, și-a împietrit inima,” și nu a lăsat pe popor să plece.

Plaga treia — Păduchii.

6. La porunca Domnului, „Aaron și-a întins mâna cu toiagul, și a lovit țara, țărâna pământului; și s'a prefăcut în păduchi pe toți oamenii și pe toate dobitoacele. Toată țărâna pământului s'a prefăcut în păduchi, în toată țara Egiptului”. Atunci vrăjitorii s'au silit să îndepărteze păduchii, însă nu au putut. „Și vrăjitorii au zis lui Faraon: „Aici este degetul lui Dumnezeu!” Dar inima lui Faraon s'a împietrit, și n'a ascultat de Moise și de Aaron”.

Plaga patra — Muștele.

7. „Domnul a zis lui Moise: „Scoală-te dis de dimineață, și du-te înaintea lui Faraon, când are să iasă să se ducă la apă. Să-i spui: „Așa vorbește Domnul: „Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească. Dacă nu vei lăsa pe poporul Meu să plece, am să trimet muște căinești împotriva ta... Dar, în ziua aceea voi deosebi ținutul Goșen, unde locuiește poporul Meu, și acolo nu vor fi muște, pentru ca să cunoști că Eu, Domnul, sunt în mijlocul ținutului acestuia”.

8. Plaga cu muștele a venit după cum spusese Domnul. Atunci Faraon a spus lui Moise că poporul ar putea să-și oprească lucrul și să aducă sacrificii lui Dumnezeu fără însă a părăsi Egiptul. Moise spuse: Nu, Dumnezeu le-a porun-

cit să meargă cale de trei zile în pustie. Regele zise că dacă încetează plaga cu muște, el va lăsa pe popor să plece. Însă când muștele se îndepărtaseră, „Faraon, și de data aceasta, și-a împietrit inima, și n'a lăsat pe popor să plece”.

Plaga cincea — Ciurma.

9. În ziua următoare Domnul a trimis o boală grozavă numită ciură, asupra vitelor, câinilor, cămilelor, și oilor. „Toate turmele Egiptenilor au pierit, dar n'a pierit nici o vită din turmele copiilor lui Izrail”. Totuși „inima lui Faraon s'a împietrit, și n'a lăsat pe popor să plece”.

Plaga șasea — Bubele.

10. Domnul a spus lui Moise și Aaron ce să mai facă. „Ei au luat cenușă din cuptor, și s'au infățișat înaintea lui Faraon; Moise a aruncat spre cer, și ea a dat naștere la bube, pe oameni și pe dobitoace. Vrăjitorii nu s'au putut arăta înaintea lui Moise, din pricina bubelor; căci bubele erau pe vrăjitori, ca și pe toți Egiptenii”. Totuși Faraon nu a voit să consimtă a lăsa pe popor să plece.

Lecțiunea 8 — 25 August, 1928.

Cele zece plăgi.

(Stărsit).

Textul biblic: Ex. 9, 13—35; 10, 11.

De memorizat: „Nici o nenorocire nu te va ajunge, nici o urgie nu se va apropia de cortul tău”. Ps. 91, 10.

Cuprinsul lecțiunii.

Plaga șaptea — Piatra.

1. Deși asupra Egiptului fuseseră trimise șapte plăgi, Faraon totuși refuză să lase pe copiii lui Izrail să părăsească Egiptul. Domnul a spus: „Iată, mâine, la ceasul acesta, voi face să bată o piatră așa de mare, cum n'a mai fost în Egipt, din ziua întemeierii lui și până azi.

2. „Pune-ți dar la adăpost turmele și tot ce ai pe câmp. Piatra are să bată pe toți oamenii și toate vitele de pe câmp, cari nu vor fi intrat în case; și vor pieri”. Aceia dintre slujitorii lui Faraon, cari s'au temut de Cuvântul Domnului, și-au adunat în case robii și turmele. Dar cei ce nu și-au pus la inimă Cuvântul Domnului, și-au lăsat robii și turmele pe câmp”.

3. „Moise și-a întins toiagul spre cer; și Domnul a trimis tunete și piatră, de

cădea foc pe pământ. Domnul a făcut să bată piatra peste țara Egiptului. A bătut piatra, și focul se amestecă cu piatra; piatra eră așa de mare încât nu mai bătuse piatră ca aceea în toată țara Egiptului de când este el locuit de oameni. Piatra a pimicit, în toată țara Egiptului, tot ce eră pe câmp, dela oameni până la dobitoace; piatra a nimit și toată iarba de pe câmp, și a frânt toți copacii de pe câmp. Numai în ținutul Goșen, unde erau copiii lui Izrail, n'a bătut piatra.

4. „Faraon a trimis să cheme pe Moise și pe Aaron, și le-a zis: „De data aceasta, am păcătuit; Domnul are dreptate, iar eu și poporul meu suntem vinovați. Rugați-vă Domnului, ca să nu mai fie tunete și piatră; și vă voi lăsa să plecați, și nu veți mai fi oprți”. Moise a plecat dela Faraon, și a ieșit afară din cetate; și-a ridicat mâinile spre Domnul, tunetele și piatra au încetat, și n'a mai căzut ploaie pe pământ. Faraon, văzând că ploaia, piatra și tunetele încetaseră, n'a conștient să păcătuască și și-a împietrit inima, el și slujitorii lui. „Lui Faraon i s'a împietrit inima și n'a lăsat pe copiii lui Izrail să plece”.

Plaga opta — Lăcustele.

5. După aceasta Domnul vorbi lui Moise să-i spună lui Faraon că El va trimete lăcuste asupra țării. Lucrul acesta a adus neliniște printre slujitorii lui Faraon și ei l-au sfătuit stăruitor să lase pe Izrailiți să plece, și regele a primit să lase pe bărbați să plece, însă a spus ca să rămână femeile și copiii. Însă Moise a zis: „Vom merge cu copiii și bătrânii noștri, cu fiii și fiicele noastre, cu oile și boii noștri; căci avem să ținem o sârbătoare în cinstea Domnului”. „Și i-au izgonit dinaintea lui Faraon”.

6. „Moise și-a întins toiagul peste țara Egiptului, ca să vină lăcustele peste țara Egiptului, și să mănânce toată iarba pământului, tot ce a lăsat piatra”. Moise și-a întins toiagul peste țara Egiptului; și Domnul a făcut să sufle un vânt dinspre răsărit peste țara toată ziua și toată noaptea aceea. Dimineața, vântul dinspre răsărit aduse lăcustele. Lăcustele au venit peste țara Egiptului, și s'au așezat pe toată întinderea Egiptului; erau în număr atât de mare cum nu mai fusese și nu va mai fi un astfel de roi de lăcusta. Au acoperit toată fața pământului,

de nu se mai vede pământul; au mâncat toată iarba de pe pământ și tot rodul pomilor, tot ce lăsase piatra; și n'a rămas nimic verde în copaci, nici în iarba de pe câmp, în toată țara Egiptului. Faraon a chemat îndată pe Moise și Aaron, și a zis: „Am păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeului vostru, și împotriva voastră. Dar iartă-mi păcatul numai de data aceasta; și rugați pe Domnul, Dumnezeul vostru, să depărteze dela mine și urgia aceasta de moarte! Inșă după ce Domnul a trimis un vânt puternic dela apus spre a împinge lăcustele în Marea Roșie, și nu a fost lăsată nici una în Egipt, regele totuș nu a voit să le dea drumu.

Plaga noua — Intunecimea.

7. La porunca Domnului, „Moise și-a întins mâna spre cer; și a fost întunec beznă în toată țara Egiptului, timp de trei zile. Nici nu se vedeau unii pe alții, și nimeni nu s'a sculat din locul lui timp de trei zile. Dar în locurile unde locuiau toți copiii lui Izrail, eră lumină”.

8. Atunci Faraon a spus lui Moise că poporul poate plecă, însă să lase turmele și cirezile. Dar Domnul spusese că trebuie să ia și vitele. De aceea Faraon zise: „Ieși dela mine! Să nu cumva să te mai arăți înaintea mea, căci în ziua în care te vei arăta înaintea mea, vei muri”. Atunci Moise răspuse: „Bine ai zis! Eu nu mai voiu vedea fața ta”.

Plaga zecea — Moartea primului născut.

9. „Domnul a zis lui Moise: „Voiu mai aduce o urgie asupra Egiptului, după aceea, vă va lăsa să plecați de aci. . . . Așa vorbește Domnul: „Pela miezul nopții, voiu trece prin Egipt; și toți întâii născuți din țara Egiptului, vor muri, dela întâiul născut al lui Faraon, care șade pe scaunul lui de domnie, până la întâiul născut al roabei care stă la răsniță, și până la toți întâii născuți ai dobitoacelor.

10. „In toată țara Egiptului vor fi țipe mari, așa cum n'au fost și nu vor mai fi”. Când aveă să vină această plagă asupra Egiptenilor, Faraon aveă să lase pe Izrail să plece din Egipt.

Lecțiunea 9—11 Septembrie, 1928.

Paștele.

Textul biblic: Ex. 12, 1—36.

De memorizat: „Hristos, Paștele nostru, a fost jertfit”. 1 Cor. 5, 7.

Cuprinsul lecțiunii.

1. Copiii lui Izrail trăiseră mulți ani în Egipt. O parte din acest timp fusese atât de plin de muncile grele cerute de ispravnicii nemiloși încât doriau să părăsească Egiptul. Domnul le promisese că-i va scoate din Egipt și-i va duce în pământul lor—Canaan. Sosise deci timpul când Domnul aveă să-i scoată din Egipt. El adusese nouă plăgi asupra Egiptului spre a face pe Faraon să dea voie Izrailiților să plece. Totuș regele refuză mereu.

2. Atunci Domnul a spus lui Moise: „Voiu mai aduce o urgie asupra lui Faraon și asupra Egiptului. După aceea, vă va lăsa să plecați de aici”. Domnul a dat îndrumări precise poporului Său în ce privește pregătirea lor în vederea acestei plăgi grozave.

3. „Moise a chemat pe toți bătrânii lui Izrail, și le-a zis: „Duceți-vă de luați un miel pentru familiile voastre, și junghiați Paștele. Să luați apoi un mănunchiu de isop (o plantă frunzoasă), să-l muiați în sângele din strachină, și să ungeți pragul și cei doi stâlpi ai ușii cu sângele din strachină. Nimeni din voi să nu iasă din casă până dimineața.

4. „Când va trece Domnul ca să lovească Egiptul, și va vedea sângele pe prag și pe cei doi stâlpi ai ușii, Domnul va trece pe lângă ușă, și nu va îngădui Nimicitorului să intre în casele voastre ca să vă lovească”.

5. Semnul sângelui stropit pe casă, arată care familii credeau și ascultau de Domnul. În toate casele neînsemnate în felul acesta, copilul cel mai mare aveă să moară în noaptea aceea. Inșă nici unul nu aveă să moară din casele la cari sângele fusese stropit după porunca lui Dumnezeu, fiindcă Domnul spusese: „Eu voiu vedea sângele, și voiu trece pe lângă voi”;

6. Sărbătoarea Paștelui trebuie să fie celebrată în fiecare an. Totdeauna ei trebuiau să-și reamintească de faptul că Domnul îi liberase din Egipt, și să privească în viitor la timpul când Hristos aveă să moară pe cruce și în felul acesta să libereze din legăturile păcatului pe toți cari cred în El. În Biblie, Hristos este numit „Paștele nostru”, fiindcă El Și-a vărsat sângele pe cruce spre a ne salva dela moarte.

7. În zilele lui Izrail nu eră deajuns să injunghie mielul pascal. Pentru ca oamenii să poată fi scăpați, sângele trebuia imprăștiat pe stâlpii ușii. De aceea și acum, nu este de ajuns să credem că Isus a murit pentru toți oamenii, ci fiecare dintre noi să creadă și să spună că Isus a murit pentru sine.

8. În noaptea când Izrailiții aveau să părăsească Egiptul, fiecare familie trebuia să frigă la foc carnea unui miel și s'o mănânce în grabă în acea noapte, fiind îmbrăcați de drum, cu încălțăminte în picioare, și cu toiagul în mână. Și copiii lui Izrail „au făcut cum poruncise Domnul”.

9. „La miezul nopții, Domnul a lovit pe toți întâii născuți din țara Egiptului, dela întâiul născut al lui Faraon, care șede pe scaunul lui de domnie, până la întâiul născut al celui închis în temniță, și până la toți întâii născuți ai dobitoacelor. Faraon s'a sculat noaptea, el și toți slujitorii lui, și toți Egiptenii; și au fost mari țipete în Egipt, căci nu eră casă unde să nu fie un mort.

10. „In aceeaș noapte Faraon a chemat pe Moise și pe Aaron, și le-a zis: Sculați-vă, ieșiți din mijlocul poporului meu, voi și copiii lui Izrail. Duceți-vă de slujiți Domnului, cum ați zis. Luați-vă și oile și boii, cum ați zis, duceți-vă, și binecuvântați-mă”. Egiptenii zoriau poporul, și se grăbiau să-i scoată din țară, căci ziceau: „Altfel, toți vom pieri”.

11. Egiptenii se temeau că dacă copiii lui Izrail nu vor plecă odată, ei vor pieri cu toții. Astfel, când Izrailiții le-au cerut câteceva, în deosebi ca plată pentru munca lor istovitoare, Domnul a făcut ca Egiptenii să privească în bine asupra copiilor lui Izrail, și le-au dat „vase de argint, vase de aur și haine”, precum și alte lucruri de cari puteau aveă nevoie în călătoria lor.

12. Cu aluatul de pâine în postăvi, cari erau acoperite cu hainele lor și purtate pe umeri, copiii lui Izrail au părăsit Egiptul pentru o locuință în țara pe care Domnul promisese să le-o dea. Știind cu siguranță că Domnul îi va libera, ei s'au și adunat într'un loc, s'au împărțit în cete, sub câte un conducător ales, fiind gata de plecare, când ar veni timpul.

Intrebări

La cari Cetitorii revistei „Curierul Misionar”, sunt rugați să caute răspunsurile în Biblie și să ni le trimeată.

146. Cărui serv i-a spus Dumnezeu că îl va face ca un inel de sigilare? (Trad. Nitzulescu.)

147. Cari case vor fi una foc, alta flacăără, și o a treia miriște?

148. Ce profet a luat o tigare și a pus-o ca zid de apărare între el și celalte?

149. Unde se vorbește de două toge, unul numit Indurare iar altul numit Legământ?

150. Unde se vorbește despre un sul de carte ce sbura?

Aceste întrebări au fost comunicate de: Simion N. Popa, Emanuel Mureșanu, Costică Alex. și Elena Hmill.

Răspunsurile

la întrebările din „Curierul Misionar”, No. 3. (1928).

136. 1 Sam. 21, 12—13.

137. Luca 23, 39—43.

138. II Cron. 26, 10.

139. Jud. 9, 45.

140. Iov 30, 29.

Au deslegat 5 întrebări: Eufrosina Săvescu; N. Taiciu; S. I. Gheorghijă; Anicușa I. Oacheșu; C. M. Oacheșu; Aurica Grassu; Miran Nedelcu; I. Petraș; Florea Stănescu; I. Bistriceanu; Calina Oacheșu; Cataluța Vană; Mița Berbec; Elena Fudulu; Margareta Ionescu; Al. M. Ciolan; Alex. și Rița Frâncu; Olga Vasiliu; Teodor Mojiu; Marioara Ban; Florița Ștefan.

Au deslegat 4 întrebări: Sofie Ghebelcu; I. Petre; T. Pica; D. Gheorghijă; Polixenia Panaitescu; George Todoriu; Gh. și Anica Steblea; Gh. Lichințeanu; Filofteia C. Bojescu; Paulina și Mania Faller; Argira Tifori; Emilia Czapeck; Gh. Agapie; Marița Agapie; Aneta Dima; I. Tânjeală; Aglaia V. Chiorescu; A. C. I. Manicatlă; Elena Vlădescu; I. Dudaș; N. Briscan; Gheorghijă C. Edu.

Au deslegat 3 întrebări: Ksenia Faller; Fănică și Gh. Pascariu; Ioana C. Saioac; Mădița Covrig; Dide M. Pârlea; Fănică Ianculescu; Săfița Băbeanu; Radu N. Haită.

Au deslegat 2 întrebări: Gh. C. Saioac; Floarea și Elena Spiridon; Alex. I. Păsat; Elena Gh. Vascani.

Au deslegat o întrebare: Gh. Păduraru; Gh. Juga.

ANUNȚURI

O soră din comuna Viperești, fiind ingreuiată, dorește să dea o fetiță a sa de 11 ani, la un frate spre a îngriji de copii. Doritorii a adresa la N. R. Mazilu, Viperești, Buzău.

Aparat fotografic nou, de vânzare 9/12, Voigleinder Bertheil, obiectiv Helliar 1, 4. 5. doppel anastigmat, cu un portofel pentru casele, 1 casetă pentru Film-pack, trei casele pentru clișee, 1 stativ de metal format din trei bucăți, 1 auto-knips, 1 geantă de piele, 3 dispozitive pentru clișee 6 1/2 | 9, și unul pentru Film-pack 6 1/2 9. Prețul 8500 lei. A se adresa la: Editura „Cuvântul Evangheliei”, Str. Labirint 116, București.

Necrolog.

La 12 Martie 1928, a încetat din viață în București iubita noastră soră Ana P. Englis în vârstă de 66 ani.

În tot cursul vieții sale pământești trecând prin diferite cercări grele, a fost luată astfel de Domnul în școala sa, din care sora cu adevărat că a învățat foarte mult, mai ales în cei 20 de ani de credință adevăratului.

Înțelegea foarte bine să folosească și altora cu sfaturi din experiențele vieții sale și din cuvântul lui Dumnezeu, și era foarte devotată în a face servicii spre mulțumirea și bucurarea altora, fiind și aci un exemplu de modestie și dezinteresare.

Pentru că mie și copiilor mei ni-a fost ca o adevărată mamă, am mulțumit în totdeauna lui Dumnezeu, că a adus-o în casa noastră, și am simțit foarte dureros încetarea ei din viață.

Sora Englis a făcut cu adevărat parte din acele suflețe, despre cari cuvântul spune: „Faptele lor urmează să lucreze mai departe”.

Bun este Domnul și credincios, să se gândească la faptele ei și la adâncă noastră mulțumire pentru ele, și să-i facă parte cu dreptii, în împărăția Sa.

București.

Șt. Demetrescu.

În ziua de 23 Aprilie a. c. după amiază, am însoțit la mormânt pe adorata noastră soră în Domnul, Marieta P. Olteanu, soția Fr. Pavel Olteanu, Predicator Ajutor.

A trecut din viața aceasta în al 34-lea an al vieții, deci în floarea vârstei, ne-rezistând suferințelor din boală.

Primise legământul la 4 Iulie 1915; și a adormit în ziua de 21 Aprilie a. c.

Tocmai venise să se hrănească cu Cuvântul Domnului la București, și nemi-loasa boală a silit-o, să se inapoaze acasă cu iubitul ei soț.

Eră o soție model, cumpătată, gospodară și primitoare de oaspeți, conducând cu credincioșie, în lipsa soțului plecat în lucrare misionară, toată gospodăria destul de însemnată, și resemnându-se, bolnavă fiind, și conștientă că ajută astfel Lucrarea lui Dumnezeu.

Ca creștină, imita pe Tabita în binefacere; s'a remarcat că dintre surori au plâns-o mult pentru milosteniile sale. De asemeni eră foarte exactă în dările pentru Lucrarea Domnului, la care a participat și personal cu multă bucurie.

Dumnezeu fie laudat pentru toate darurile, cu cari o binecuvântase!

Cu ocazia immormântării s'a binevestit de către doi predicatori Cuvântul mângâtor al Domnului, la care, cu toată ploaia, au participat sute de suflețe, dintre cari mulți au fost induișoși până la lacrimi.

Fie, ca aceste rânduri să folosească și spre stimularea multor creștine la credincioșie în fapte și virtuți bune; precum și spre mângâierea soțului și rudelor îndurerate, ca să rămănen în speranța vie, că ne vom vedea cu toții la venirea Domnului, când vor învia dreptii.

Iași.

Gh. Stănescu.

Fratele Teodor Esche, în etate de 25 ani, a fost chemat la odihnă de Domnul pe ziua de 18 Mai, a. c.

Crescut de mic copil în credință, el a rămas credincios Domnului până în ultima clipă, lucru ce ne face a spera să-l vedem la întâia inviere.

Cahul, Rainhaimar Vilh. Rud. Basarabia.